

ПОЛЮВАННЯ, РИБОЛОВЛЯ

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ НАКАЗ

№ 622 від 21.08.98 Зареєстровано в Міністерстві

м.Київ юстиції України

7 жовтня 1998 р. за № 637/3077

Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боеприпасів до зброї та вибухових матеріалів (із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства внутрішніх справ № 292 (20297-99) від 13.04.99 № 615 (20575-02) від 26.06.2002)

(У тексті наказу та в тексті Інструкції найменування "ГУМВС України в Криму, ГУДСБЕЗ, ГУВ та МТЗ, УДАІ, ЕКУ, Управління дізнання, Головному управлінню військового та матеріально-технічного забезпечення" замінено найменуваннями "ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, ДДСБЕЗ, ДРЗ, ГУДАІ, ДНДЕКЦ, Відділ дізнання, Департаменті ресурсного забезпечення", а слова "Управління внутрішніх справ на транспорті, УВСТ, Відділ спецміліції МВС України" у різних відмінках виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 615 (20575-02) від 26.06.2002)

Відповідно до Закону України "Про міліцію" (565-12), постанови Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576 (576-92-п) "Про затвердження Положення про дозвільну систему", Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого Розпорядженням Президента України від 7 жовтня 1992 р. № 157/92-рп, Розпорядження Президента України від 30 березня 1995 р. № 61/95-рп "Про запобіжні заходи щодо користування мисливською і службово-штатною зброєю та газовими пістолетами і револьверами", Постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 р. "Про право власності на окремі види майна" (2471-12) із доповненнями до неї від 22 квітня 1993 р. (3131-12) та 24 січня 1995 р. (19/95-вр), а також у зв'язку з прийняттям інших нормативних актів по лінії служби дозвільної системи **НАКАЗУЮ**:

1. Затвердити Інструкцію про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, а також боеприпасів до зброї та вибухових матеріалів (додається).
2. Встановити відповідальність галузевих служб Апарату міністерства:
 - 2.1. ГУАСМ, УВСТ, Відділу спецміліції МВС України за: забезпечення контролю за дотриманням порядку на об'єктах дозвільної системи із вогнепальною, пневматичною і холодною зброєю, а також боеприпасами до зброї та вибуховими матеріалами; здійснення заходів щодо їх забезпечення надійними засобами охоронно-пожежної сигналізації; посилення контролю за додержанням порядку виготовлення, придбання, обліку, зберігання, охорони та використання предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система; дотримання правил вилучення, приймання, обліку і зберігання вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї, а також її передачу до чергових частин органів внутрішніх справ; створення та регулярне поповнення в кожній черговій частині картотек власників вогнепальної, пневматичної і холодної зброї; забезпечення систематичного професійного навчання працівників дозвільної системи; координацію діяльності галузевих служб міністерства на цій ділянці роботи.
 - 2.2. ГУКР, ДДСБЕЗ, ГУВОЗ, ГУКП МВС України за: організацію постійної взаємодії оперативних служб у роботі з оперативного пошуку зброї, боеприпасів і вибухових матеріалів, що незаконно зберігаються, використовуються та раніше викрадені; спрямування діяльності негласних працівників, у тому числі в місцях позбавлення волі, спецстановах міліції, на виявлення осіб, які мають намір незаконно придбати зброю, проведення щодо них кваліфікованих оперативно-розшукових заходів.
 - 2.3. ГСУ, Відділ дізнання МВС України за: своєчасне і якісне розслідування кримінальних справ, пов'язаних з крадіжками зброї, боеприпасів та вибухових матеріалів, в також незаконним їх володінням, зберіганням і носінням; недопущення випадків необгрунтованого припинення таких справ і звільнення підозрюваних осіб від кримінальної відповідальності.
 - 2.4. ДНДЕКЦ, ГУАСМ, УВСТ, Відділу спецміліції МВС України за: взяття на облік експериментально відстріляних куль та гільз вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї, відомчої і службово-штатної зброї, що зберігається та використовується на об'єктах дозвільної системи, а також нарізної

зброї, що перебуває у власності громадян; створення державної кулегільзотеки; зберігання відстріляних гільз та куль.

2.5. ДРЗ МВС України за:

виконання роботи щодо обліку, зберігання, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї; проведення інвентаризації такої зброї на складах управлінь, відділів матеріально-технічного забезпечення ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві, Київській області, УМВС України в областях, м. Севастополі, УМВС та у відділі спецміліції.

2.6. Головного штабу МВС України за:

забезпечення приймання, зберігання та охорони черговими частинами, міськрайліноорганами внутрішніх справ вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї у відповідності з вимогами пунктів 4.8.6.7 – 4.8.6.8.5 Інструкції, затвердженої наказом МВС України N 485-92 року; ведення в кожній черговій частині картотек власників вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, з метою своєчасної перевірки громадян, затриманих за різні правопорушення та орієнтування чергових нарядів міліції при виїзді їх на побутові конфлікти та за заявами про злочини.

2.7. УМВС України на транспорті за:

проведення спільно з адміністраціями залізниць і портів обстежень об'єктів дозвільної системи зі зброєю, боєприпасами та вибуховими матеріалами, постійних перевірок громадян, які мають до них доступ; забезпечення активної роботи служби догляду щодо вилучення вогнепальної зброї та боєприпасів, що незаконно перевозяться.

2.8. ГУДАІ МВС України за:

організацію контролю за перевезенням вогнепальної зброї, вибухових матеріалів та інших небезпечних вантажів; проведення техогляду автотранспортних засобів, що використовуються для їх перевезення, погодження видачі дозволів на перевезення цих вантажів та здійснення заходів щодо заборони використання для цих потреб несправних та непристосованих автомобілів.

2.9. ГУДСО МВС України за:

забезпечення засобами охоронної сигналізації об'єктів дозвільної системи, укомплектування підрозділів воєнізованої охорони особовим складом, спроможним за своїми діловими якостями та станом здоров'я забезпечити надійну охорону цих об'єктів.

2.10. ГУДПО МВС України за:

здійснення контролю за протипожежним станом на об'єктах дозвільної системи, працездатністю пожежної сигналізації та первинних засобів пожежогасіння.

3. Начальникам ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві, Київській області, УМВС України в областях, м. Севастополі, на транспорті, відділу спецміліції МВС України:

3.1. Контроль за роботою із здійснення дозвільної системи та координації зусиль усіх служб міліції з питань запобігання і усунення порушень правил виготовлення, ремонту, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, боєприпасів до зброї і вибухових матеріалів та запобігання їх крадіжкам і використанню зі злочинною метою покласти на заступників начальників ГУМВС, УМВС України – начальників міліції громадської безпеки.

3.2. У місячний строк організувати вивчення цієї Інструкції працівниками, які забезпечують дозвільну систему, особовим складом адміністративної служби міліції, оперативних служб, підрозділів Державної служби охорони і державної пожежної охорони та слідчими. Прийняти від них заходи щодо знання вимог Інструкції.

У системі службової підготовки систематично провадити заняття з навчання організації роботи і контролю за об'єктами дозвільної системи, вивчення законодавства, наказів та інструкцій МВС України з цих питань.

3.3. Усю бланкову продукцію привести у відповідність з додатками до Інструкції та забезпечити нею органи внутрішніх справ.

3.4. Ретельно розібратися зі станом технічного укріплення і охорони об'єктів дозвільної системи, забезпечити обладнання їх охоронно-пожежною сигналізацією та хімічними засобами захисту. Категорично заборонити функціонування об'єктів, де не забезпечена надійна охорона вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, а також боєприпасів до зброї і вибухових матеріалів, на які поширюється дозвільна система.

3.5. Зажадати від усіх працівників, на яких покладені функції із забезпечення дозвільної системи, якісного обстеження об'єктів дозвільної системи, своєчасного виявлення і вилучення мисливської вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, а також боєприпасів до зброї в осіб, які порушують порядок їх зберігання, реєстрації, використання або систематично допускають порушення громадського порядку, зловживають спиртними напоями або психічно хворі.

3.6. Підвищити вимоги до керівників підприємств, установ, організацій, закладів освіти, що використовують предмети і матеріали, на які поширюється дозвільна система, щодо забезпечення їх надійного зберігання, недопущення використання не за призначенням та зі злочинною метою. Про стан збереження предметів і матеріалів на об'єктах дозвільної системи регулярно інформувати органи виконавчої влади.

3.7. Вжити заходів до вдосконалення оперативного обслуговування об'єктів дозвільної системи.

3.8. Проводити службові розслідування за кожним випадком крадіжки вогнепальної зброї, боеприпасів до неї, пневматичної та холодної зброї, вибухових матеріалів, що перебувають на обліку органів внутрішніх справ, а також надзвичайних подій із застосуванням вказаних підконтрольних предметів, встановлювати причини й умови, які сприяли вчиненню таких злочинів та подій. Висновки службових розслідувань за такими фактами направляти до ГУАСМ МВС України у двотижневий строк.

3.9. Разом з органами виконавчої влади та зацікавленими відомствами провести широку роботу серед населення з роз'яснення нормативних актів, що регламентують порядок придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання, реєстрації (перереєстрації) вогнепальної зброї, боеприпасів до неї, пневматичної та холодної зброї, вибухових матеріалів, які підпадають під дію дозвільної системи органів внутрішніх справ, а також законодавства про відповідальність за його порушення, використовуючи можливості преси, радіо, телебачення.

3.10. До кінця 1998 року в межах граничної штатної чисельності ГУМВС, УМВС та наявної чисельності служби дозвільної системи створити в управліннях, відділах адміністративної служби міліції відділи, відділення дозвільної системи та ввести в кожному міськрайоргані внутрішніх справ посади інспекторів (старших) служби дозвільної системи.

3.11. Для прийому громадян, представників підприємств, установ і організацій, що звертаються з питань дозвільної системи в ГУМВС, УМВС, міськрайоргани внутрішніх справ, виділити окремі службові кабінети, обладнати їх охоронно-пожежною сигналізацією. При вході до службового кабінету працівника служби дозвільної системи обладнати стенд із зразками документів, потрібних для одержання різних видів дозволів, витягами із законодавчих актів про відповідальність за порушення правил дозвільної системи, а також прізвиськами, іменами та по батькові посадових осіб МВС, ГУМВС, УМВС, відповідальних за організацію роботи служби дозвільної системи.

3.12. Про результати роботи по лінії дозвільної системи щорічно доповідати ГУАСМ МВС України до 5 січня та 5 липня згідно з додатком.

4. Ректору Національної академії внутрішніх справ України, інших вищих закладів освіти МВС України включити до програми навчання курсантів та слухачів вивчення цієї Інструкції.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на начальника Головного управління адміністративної служби міліції МВС України генерал-майора міліції Вілоконя М.В.

6. Вважати такими, що втратили чинність, накази МВС України від 25.03.93 N 164 (20051-93), від 28.04.95 N 265 (20146-95), від 10.06.95 N 372 (20191-95), від 03.09.96 N 635 (20514-96).

В.о.Міністра

генерал-лейтенант міліції Л.В.Бородич

Затверджено Наказ Міністерства внутрішніх справ України 21 серпня 1998 р. N 622

Інструкція

про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боеприпасів до зброї та вибухових матеріалів

(Назва Інструкції із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

I. Завдання органів внутрішніх справ із здійснення дозвільної системи

1. Загальні положення

1.1. Відповідно до Закону України "Про міліцію" (565-12), Положення про Міністерство внутрішніх справ України (157/92-рп), затвердженого Розпорядженням Президента України 7 жовтня 1992 року, рішення МВС України з питань здійснення дозвільної системи є обов'язковими для органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також підприємств, установ, організацій і громадян.

1.2. Міністерство внутрішніх справ роботу щодо здійснення дозвільної системи організує через свої структурні підрозділи міліції громадської безпеки (відділ дозвільної системи Головного управління адміністративної служби міліції МВС (ГУАСМ МВС), управління (відділи) адміністративної служби міліції головних управлінь МВС України в Криму, м. Києві, Київській області, управлінь МВС України в областях, м. Севастополі, на транспорті (УАСМ, ВАСМ ГУМВС, УМВС, УМВСТ), управління МВС України на транспорті, відділ спеціальної міліції МВС України, старших інспекторів, інспекторів дозвільної системи, а також дільничних інспекторів міліції міськ-, райлінорганів внутрішніх справ.

1.3. Основними завданнями органів внутрішніх справ є запобігання порушенням порядку виготовлення, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної калібру понад 4,5 мм та швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду зброї (далі -пневматична) і холодної зброї (арбалети, мисливські ножі тощо, надалі - холодна зброя), пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу

патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, боеприпасів до зброї і вибухових матеріалів, попередження випадків їх втрат, крадіжок, використання не за призначенням та з протиправною метою. (Пункт 1.3 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

1.4. Контроль за дотриманням посадовими особами міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань та громадянами правил дозвільної системи органи внутрішніх справ здійснюють шляхом обстеження таких об'єктів, перевірки й надання згоди керівникам підприємств, установ і організацій та господарських об'єднань на укладення трудових договорів з громадянами на виконання робіт, пов'язаних з виготовленням придбанням, зберіганням, обліком, охороною, перевезенням і використанням спеціально визначених предметів і матеріалів, проведення профілактичних заходів щодо попередження та припинення порушень правил дозвільної системи, а також притягнення порушників до відповідальності в порядку, встановленому законодавством України.

1.5. Прийом громадян, представників підприємств, установ, організацій та господарських об'єднань в органах внутрішніх справ здійснюється відповідно до розпорядку, погодженого з місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування не менше трьох раз на тиждень, у робочі, післяробочі години та в один із вихідних днів. Прийом громадян та представників підприємств, установ, організацій, а також надання їм консультацій та послуг з питань дозвільної системи реєструється в книзі обліку прийому громадян, представників підприємств, установ, організацій з питань дозвільної системи (додаток 1). (Пункт 1.5 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

1.6. Уся діяльність органів внутрішніх справ щодо здійснення дозвільної системи ґрунтується на суворому дотриманні законності. Посадові особи, які виконують ці функції, організовують свою роботу відповідно до законодавства, нормативних актів МВС України, а також згідно з цією Інструкцією.

2. Видача дозволів на придбання, зберігання, перевезення і використання вогнепальної зброї, боеприпасів до неї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів та вибухових матеріалів, відкриття і функціонування об'єктів дозвільної системи

(Назва розділу 2 із змінами, внесеними згідно з наказами МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99, N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.1. Здійснюючи дозвільну систему, органи внутрішніх справ відповідно до законодавства України видають міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, підприємствам, установам, організаціям, господарським об'єднанням дозволи на придбання, зберігання, перевезення й використання вогнепальної зброї, боеприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів; на відкриття та функціонування піротехнічних майстерень, пунктів вивчення матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та її застосування, а - вибухових матеріалів (вибухових речовин, засобів ініціювання) - тільки державним підприємствам та організаціям; громадянам - дозволи на придбання, зберігання й носіння вогнепальної мисливської, холодної зброї, пневматичної зброї. (Пункт 2.1 із змінами, внесеними згідно з наказами МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99, N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.2. Усі види дозволів (додатки 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) на придбання, зберігання, перевезення й використання спеціально визначених предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система, а також відкриття та функціонування підприємств, майстерень і лабораторій, мають зберігатися в підрозділах дозвільної системи, в місцях, що виключають доступ сторонніх осіб до них.

Дозволи на зберігання та використання предметів, матеріалів і речовин, відкриття та функціонування підприємств, майстерень і лабораторій, на які поширюється дозвільна система, видаються на ім'я керівників підприємств, установ і організацій, а також видаються дозволи на зберігання й носіння мисливської вогнепальної, пневматичної і холодної зброї громадянами строком на 3 роки. Дозволи на придбання та перевезення цих предметів, матеріалів і речовин видаються на строк до 3 місяців.

(Пункт 2.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.3. Дозволи видаються:

2.3.1. Головним управлінням адміністративної служби міліції МВС України на: право ввозу з- за кордону та вивозу з України вогнепальної, пневматичної, холодної зброї та боеприпасів до зброї, мисливського пороху, вибухових матеріалів міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, підприємствам, установам, організаціям, господарським об'єднанням, а також іноземним фірмам на підставі міжурядових угод та договорів;

придбання, зберігання, носіння та вивезення (за 5 днів до виїзду) з України вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, та боеприпасів до зброї іноземним громадянам, а також ввезення ними зброї та боеприпасів в Україну за клопотанням міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади України за погодженням з посольствами та іноземними представництвами країн, громадянами яких вони є, а з метою полювання, на конкретно визначений термін, також за клопотанням користувачів земельних ділянок і мисливських угідь ;

відкриття та функціонування республіканських баз складів вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, боеприпасів до зброї і вибухових матеріалів, пунктів вивчення матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та її застосування; (Абзац четвертий пункту 2.3.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

зберігання і носіння нагородної зброї .
ГУАСМ МВС України, здійснюючи в повному обсязі функції дозвільної системи, може видавати й інші передбачені цією Інструкцією дозволи.

2.3.2. Управліннями (відділами) адміністративної служби міліції ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м.Києві, Київській області, УМВС України в областях, м.Севастополі на:
відкриття та функціонування складів вибухових матеріалів і піротехнічних майстерень ;
право ввезення з- за кордону та вивезення з України мисливської, пневматичної, холодної зброї та боеприпасів до зброї громадянам України;

придбання, зберігання та носіння мисливської нарізної вогнепальної зброї громадянам України;

придбання та зберігання відомчої вогнепальної, пневматичної, холодної зброї та боеприпасів до зброї підприємствам, установам, організаціям.
Управління (відділи) адміністративної служби міліції ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м.Києві, Київській області, УМВС України в областях та м.Севастополі, здійснюючи дозвільну систему, можуть видавати й інші передбачені цією Інструкцією види дозволів, крім дозволів, що належать до компетенції ГУАСМ МВС України.

2.3.3. Міськрайоргани внутрішніх справ на:
придбання і перевезення вибухових матеріалів і засобів підриву;
носіння і перевезення відомчої вогнепальної, пневматичної, холодної зброї та боеприпасів до зброї;

придбання, зберігання і носіння громадянами України мисливської гладкоствольної вогнепальної, пневматичної, холодної зброї;

придбання, зберігання пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами неспертельного дії, та зазначених патронів правоохоронним органам, а також їх носіння працівникам цих органів. (Пункт 2.3.3 доповнено абзацом згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

2.4. Органи внутрішніх справ на транспорті відділи (відділення) спеціальної міліції, у межах своєї компетенції видають дозволи на відкриття та функціонування об'єктів, що ними обслуговуються, а також на придбання, зберігання, носіння, перевезення вогнепальної зброї і боеприпасів до неї, а також вибухових матеріалів, які зберігаються та використовуються на цих об'єктах. (Пункт 2.4 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.5. Залежно від виду дозволів, що видаються, вони підписуються відповідно керівниками Міністерства внутрішніх справ України (МВС), головних управлінь МВС (ГУМВС), управлінь МВС (УМВС), управлінь (відділів) адміністративної служби міліції ГУМВС, УМВС, УВСТ, начальником відділу дозвільної системи ГУАСМ МВС, а в міськ-, райліноорганах начальниками і скріплюються гербовою печаткою органів внутрішніх справ. (Пункт 2.5 із змінами, внесеними згідно з Наказами МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99, N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.6. Дозволи на придбання, зберігання і носіння вогнепальної нарізної зброї громадянам України підписуються Міністром внутрішніх справ України, його першими заступниками, заступником -начальником міліції громадської безпеки або його першим заступником, начальниками ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м.Києві, Київській області, УМВС України в областях, м.Севастополі, а в разі їх відсутності, особами, що виконують згідно із наказом їхні обов'язки, та заступниками - начальниками міліції громадської безпеки. (Пункт 2.6 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.7. Оформлений дозвіл видається керівникам підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань, а також громадянам або за їх дорученням уповноваженим ними особам під розписку після пред'явлення паспорта чи інших документів, що засвідчують особу. У загонах воєнізованої охорони видача дозволів на зберігання відомчої зброї допускається на ім'я командирів, начальників команд або окремих підрозділів.

2.8. Видача дозволів громадянам на придбання, зберігання, носіння і використання зброї здійснюється після проведеного з ними вивчення матеріальної частини зброї, правил

поводження з нею, її застосування та прийняття відповідних заходів. Вивчення проводиться фахівцями відповідних підприємств, установ, організацій, що згідно зі статутом мають на це право, за затвердженою МВС України програмою.

Справи про видачу, продовження, припинення дії та анулювання дозволів на право відкриття та функціонування пунктів вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та її застосування провадять : ГУАСМ МВС України, ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві та Київській області, УМВС України в областях та м. Севастополі. Матеріали про видачу дозволів на право відкриття та функціонування пунктів вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та її застосування розглядає ГУАСМ МВС України.

Пункти створюються на підставі укладених між підприємством, установою, організацією та УАСМ, ВАСМ ГУМВС, УМВС договорів. До складу комісії з приймання заходів входять працівники дозвільної системи. За умови успішного складання заходу громадянам видається довідка про вивчення матеріальної частини зброї, спеціальних засобів, правил поведінки з ними та їх застосування (додаток 40).

Підставою для видачі дозволу на право відкриття та функціонування пункту вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та її застосування є клопотання керівника підприємства, установи, організації, що подається за

територіальною належністю до ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві та Київській області, УМВС України в областях і м. Севастополі, в якому зазначаються найменування підприємства, установи, організації, код за ЄДРПОУ, місце і дата реєстрації, місцезнаходження, прізвище, ініціали керівника, службовий телефон, а також мета звернення.

До звернення додаються:

- дані про наявність умов проведення навчання;
- дані про осіб, які відповідають за відкриття та функціонування пункту вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та її застосування, мають доступ до зброї, яка використовується в пункті, викладають та охороняють його (особові листки з обліку кадрів), та медичні довідки, що такі особи за станом здоров'я можуть виконувати вказані роботи, службовий телефон, номер та дата наказу про їх призначення;
- дані про місце проведення практичних стрільб, наявність для цього підстав;
- дані про наявність зброї та підстави її зберігання, при умові зберігання та використання зброї на цьому об'єкті;
- квитанція або платіжне доручення банку про сплату послуг за видачу дозволу.

ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві та Київській області, УМВС України в областях і м. Севастополі, до якого надійшло звернення на отримання дозволу, приймає його до провадження і перевіряє відповідність наданих матеріалів установленим вимогам. Документи або матеріали за наслідками такої перевірки, договір між підприємством, установою, організацією і УАСМ, ВАСМ ГУМВС, УМВС та висновок про можливість видачі дозволу на право відкриття та функціонування пункту вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та її застосування, затверджений керівництвом УАСМ, ВАСМ ГУМВС, УМВС, надсилаються до ГУАСМ МВС України для подальшого провадження.

ГУАСМ МВС України перевіряє відповідність таких документів установленим вимогам, після чого готує висновок про видачу дозволу або відмову в його видачі. Висновок затверджується начальником ГУАСМ МВС України або його заступниками. У разі відмови у видачі дозволу в листі на адресу ГУМВС, УМВС зазначається підстава для такої відмови.

(Пункт 2.8 в редакції Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.9. За видачу дозволів утримується плата відповідно до Єдиного тарифу на послуги, пов'язані з придбанням, зберіганням, обліком, перевезенням вогнепальної зброї, боєприпасів до неї, вибухових матеріалів, а також щодо предметів, на які поширюється дозвільна система, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.95 N 1060 (1060-95-п), зі змінами та доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 19.01.98 N 49 (49-98-п), а також постановою Кабінету Міністрів від 04.08.2000 N 1228 (1288-2000-п). (Пункт 2.9 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

2.10. Продовження терміну дії дозволів (перереєстрація) здійснюється в порядку, передбаченому для їх видачі. При цьому документи, які були надані при отриманні дозволу і не втратили юридичної сили, заново не надаються.

2.11. Громадяни України до або під час реєстрації, перереєстрації зброї, отримання дозволу на право зберігання, носіння відомчої зброї під час виконання службових обов'язків, закріплення за ними зброї повинні в установленому порядку укласти договір страхування відповідальності власників чи користувачів зброї (далі - договір страхування).

У разі відсутності договору страхування реєстрація, перереєстрація, видача дозволу на право зберігання, носіння відомчої зброї під час виконання службових обов'язків, закріплення зброї не проводиться.

При укладанні ГУМВС, УМВС, УМВС на транспорті договорів, угод, інших нормативно-правових актів щодо будь-якої взаємодії зі страховиками, які мають ліцензії на проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності громадян України, що мають у власності чи іншому законному володінні зброю (у тому числі нагородну), за шкоду, яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї

(далі - страхування відповідальності власників чи користувачів зброї), вони попередньо погоджуються з ГУАСМ МВС України.
(Розділ 2 доповнено пунктом 2.11 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

3. Контроль за об'єктами дозвільної системи

3.1. Об'єкти дозвільної системи інспекторами дозвільної системи та дільничними інспекторами міліції обстежуються щоквартально, а об'єкти, де зберігається та використовується велика кількість зброї (20 чи більше одиниць), і базові склади вибухових матеріалів - щомісячно.

Керівники органів внутрішніх справ повинні не менше одного разу на рік брати особисту участь у перевірці об'єктів дозвільної системи.

3.2. Не менше одного разу на рік, а, виходячи з оперативної обстановки, і частіше, об'єкти дозвільної системи повинні обстежуватися працівниками дозвільної системи та підрозділів охорони об'єктів спільно з представниками відповідних комітетів товариств сприяння обороні України, військових комісаріатів, органів освіти, інших зацікавлених відомств.

3.3. На підприємствах, в установах і організаціях, господарських об'єднаннях, де виготовляються, ремонтуються, зберігаються та використовуються предмети і матеріали, на які поширюється дозвільна система, перевіряються:

наявність відповідних дозволів на виготовлення, ремонт, придбання, зберігання, охорону, перевезення та використання підконтрольних предметів і матеріалів, відкриття та функціонування підприємств і майстерень, а також паспортів (на бази, сховища, склади ВМ, піротехнічні майстерні тощо); строк дії цих документів; згода на укладення громадянами трудових договорів на виконання робіт на таких об'єктах; дотримання пропускового режиму;

облік підконтрольних предметів, матеріалів, порядок видачі, приймання зброї, боєприпасів, вибухових матеріалів (вибухових речовин, засобів ініціювання); їх списання після використання, повернення в місця постійного зберігання; правильність ведення відповідної службової документації;

придатність приміщень, де розташовані об'єкти дозвільної системи та зберігаються вогнепальна зброя, боєприпаси, вибухівка, засоби підривання, - міцність дверей, стін, стелі, підлоги, металевих сейфів, шаф, надійність замків, справність охоронної протипожежної сигналізації тощо;

стан технічного устаткування (складів, баз, сховищ), обладнання забороненої зони; справність світильників; розчищення території; наявність охорони, постових вишок, блок-постів, сторожових собак, засобів пожежогасіння, зв'язку з найближчими постами і органами внутрішніх справ;

стан охорони об'єктів, укомплектованість особовим складом, придатність його для охорони об'єктів та знання своїх обов'язків, організація служби стрільців, тривалість їх збору за сигналом "Тривога", порядок зміни і підміни, відповідність розміщення сил та дислокації постів, правильність ведення службової документації, а також планів оборони цих об'єктів у органах внутрішніх справ та проведення навчання з відпрацюванням взаємодії всіх видів нарядів;

обладнання та технічний стан транспорту, що здійснює перевезення небезпечних вантажів.

3.4. На всіх об'єктах дозвільної системи обов'язково перевіряється організація відомчого контролю за схоронністю предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система.

3.5. У разі виявлення під час обстеження об'єктів порушень складаються відповідні акти (додатки 9, 10), в яких докладно описується суть виявлених недоліків, указується строк їх усунення. Один примірник акта залишається на об'єкті дозвільної системи, а другий після доповіді керівництву органу внутрішніх справ підшивається до облікової справи на цей об'єкт. У разі потреби один примірник акта надсилається в підрозділи охорони при органах внутрішніх справ.

У разі виявлення під час перевірки порушень порядку виготовлення, ремонту, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення і використання спеціально визначених предметів і матеріалів, відкриття та функціонування окремих підприємств та майстерень порушники притягаються до відповідальності в порядку, встановленому законодавством України.

3.6. Якщо на об'єкті під час обстеження не виявлені порушення, складається рапорт на ім'я начальника органу внутрішніх справ, у якому вказується: дата перевірки, найменування об'єкта та результати перевірки.

3.7. Акти і рапорти про перевірки об'єктів дозвільної системи доповідаються керівникам органів внутрішніх справ, які приймають відповідні рішення, після чого вони підшиваються до облікових справ на ці об'єкти.

4. Права органів внутрішніх справ у разі виявлення порушень правил дозвільної системи 4.1. Згідно із п.22 статті 11 Закону України "Про міліцію" (565-12) органам внутрішніх справ надано право:

анулювати виданий підприємству, установі й організації дозвіл на придбання, зберігання і використання зброї, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів і речовин у разі невиконання встановлених правил користування і поводження з ними або недоцільності їх подальшого зберігання, вилучати при потребі зазначені предмети, опечатувати склади, бази й сховища тощо;
зупиняти повністю чи частково діяльність піротехнічних майстерень , в яких порушується облік піротехнічних виробів та не забезпечується безпека працівників або інших громадян;
анулювати дозволи на придбання, зберігання і носіння зброї та боєприпасів, видані громадянам, у разі порушення порядку її зберігання або використання та у випадках, передбачених п. 5.2 цієї Інструкції;
давати керівникам підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань обов'язкові для них письмові вказівки щодо усунення порушень правил придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення і використання спеціально визначених предметів, відкриття та функціонування підприємств і майстерень , на які поширюється дозвільна система.

5. Надання згоди на укладення трудових договорів на виконання робіт, пов'язаних з виготовленням, ремонтом, придбанням, зберіганням, обліком, охороною, перевезенням і використанням предметів, на які поширюється дозвільна система

5.1. Надання керівникам підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань згоди на укладення трудових договорів із громадянами на виконання робіт, пов'язаних з виготовленням, ремонтом, придбанням, обліком, охороною, перевезенням і використанням предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система, здійснюється після всебічної і ретельної перевірки таких осіб на підставі листів керівників або ними уповноважених органів, які з цією метою подають в органи внутрішніх справ необхідні дані (список осіб із зазначенням їхніх прізвищ, імен та по батькові, дати і місця народження і проживання, відомостей щодо попередньої трудової діяльності; висновок (довідку) медичної установи (ЛКК), що такі особи за станом здоров'я можуть виконувати вказані роботи, і сертифікат про проходження профілактичного наркологічного огляду щодо наявності чи відсутності наркологічних протипоказань до виконання вказаних функціональних обов'язків; довідки встановленого зразка про складання заліків щодо знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та застосування) .

Органи внутрішніх справ не мають права давати згоду керівникам підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань на укладення трудових договорів з громадянами на виконання таких робіт, а також видавати дозволи на придбання, зберігання і носіння вогнепальної, пневматичної чи холодної зброї громадянам у разі: наявності в особи медичних протипоказань до виконання вказаних функціональних обов'язків та володіння зброєю;

наявності даних про систематичне порушення такою особою громадського порядку, зловживання спиртними напоями, вживання наркотичних речовин без призначення лікаря тощо; пред'явлення такій особі обвинувачення про вчинення злочину, а також віддання до суду; наявності непогашеної або не знятої у встановленому порядку з такої особи судимості за умисні злочини, а також за злочини, учинені із застосуванням вогнепальної зброї або вибухових матеріалів;

наявності умовного засудження такої особи з іспитовим строком;
наявності вироку суду стосовно особи, виконання якого відстрочено, або засудження її до виправних робіт;

відсутності довідки про складання заліків на знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та порядку застосування.

5.2. У разі наявності обставин, що перешкоджають одержанню згоди на укладення трудових договорів з громадянами на виконання робіт, пов'язаних з виготовленням, ремонтом, зберіганням, обліком, охороною, перевезенням і використанням предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система, орган внутрішніх справ у письмовій формі в місячний строк із дня надходження матеріалів повідомляє про це керівників підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань та громадян.

6. Облік предметів і матеріалів, підприємств і майстерень, на які поширюється дозвільна система (об'єктів дозвільної системи)

6.1. Облік предметів і матеріалів, підприємств і майстерень, на які поширюється дозвільна система, здійснюється в книзі обліку об'єктів дозвільної системи, які перебувають під контролем (додаток 11) .

6.2. На кожний об'єкт дозвільної системи заводиться облікова справа, якій присвоюється реєстраційний номер. Облікові справи на об'єкти, які знаходяться на одному підприємстві, в установі, організації, господарському об'єднанні, ведуться окремо.

6.3. Облікова справа на об'єкт дозвільної системи складається із двох розділів:

у першому - зосереджуються матеріали, які стали підставою для відкриття об'єкта: листування, пов'язане з одержанням дозволів на виготовлення, ремонт, придбання, зберігання, перевезення, використання предметів і матеріалів, відкриття та функціонування підприємств і майстерень, на які поширюється дозвільна система, корінці цих дозволів, платіжні доручення (квитанції) про оплату послуг, пов'язаних з видачею дозволів, копії актів перевірки, інформацій і подань про виявлені порушення і відповіді на них;

у другому - списки особового складу охорони, дані про осіб, які виконують роботи, пов'язані з виготовленням, ремонтом, зберіганням, придбанням, обліком, охороною, перевезенням і використанням підконтрольних предметів і матеріалів, матеріали перевірки зазначених осіб, дислокації постів охорони, довідки про складання заліків на знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та порядку застосування тощо.

6.4. Облікові справи зберігаються постійно у працівників дозвільної системи. У разі ліквідації об'єкта облікова справа здається в архів, а при передачі об'єкта під контроль іншого органу внутрішніх справ - пересилається останньому.

6.5. Управління (відділи) адміністративної служби міліції ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві, Київській області, УМВС України в областях, м. Севастополі, УМВС та відділу спеціальної міліції щодо кожного органу внутрішніх справ ведуть контрольно-наглядові справи.

6.6. Контрольно-наглядові справи містять дані про працівників, які здійснюють дозвільну систему; списки об'єктів дозвільної системи із зазначенням їх відомчої належності, кількості в них зброї, звітні дані, доповідні записки про результати роботи органу внутрішніх справ щодо здійснення дозвільної системи; матеріали перевірок, копії інформацій, подань про виявлені недоліки й відповіді на них.

7. Облік власників вогнепальної зброї

7.1. Облік власників мисливської вогнепальної нарізної, гладкоствольної, пневматичної, а також холодної зброї здійснюється в книзі обліку власників мисливської вогнепальної, пневматичної зброї, а також холодної зброї (додаток 12). Відомості про наявність такої зброї в громадян заносяться в автоматизовану інформаційну систему (АІС) "Арсенал".

7.2. На кожну особу, яка володіє вогнепальною мисливською, пневматичною, а також холодною нагородною зброєю (крім відомчої зброї), заводиться особова справа. Особові справи власників нарізної вогнепальної зброї ведуться в управліннях (відділах) адміністративної служби міліції ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, м. Києві, Київській області УМВС України в областях, м. Севастополі, а на власників гладкоствольних мисливських рушниць, пневматичної та холодної зброї - у міськрайорганах внутрішніх справ. (Пункт 7.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

7.3. Особова справа власника зброї містить такі документи: письмове клопотання про видачу дозволу на право придбання, а також зберігання і носіння за кожну одиницю зброї окремо; картку-заяву (додаток 13); корінець дозволу на придбання зброї або інші документи, що засвідчують факт придбання зброї;

матеріали перевірки власника зброї, рапорт (додаток 14), довідки про перевірку за оперативними обліками, обліками медичних установ тощо;

платіжне доручення (квитанція) про оплату послуг за реєстрацію (перереєстрацію) зброї;

копію договору страхування. (Пункт 7.3 доповнено абзацом сьомим згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

7.4. Особові справи власників вказаної зброї зберігаються у працівника, який здійснює дозвільну систему і для зручності користування розставляються в алфавітному порядку.

7.5. У чергових частинах міськрайорганів внутрішніх справ працівником, який здійснює дозвільну систему, ведеться картотека власників мисливської вогнепальної, пневматичної та холодної зброї (додаток 15), яка використовується для перевірки осіб, затриманих за різні правопорушення, а також для інформування нарядів міліції. Працівниками чергової частини може вестися комп'ютерний облік власників зброї.

7.6. У разі зміни постійного місця проживання власник такої зброї знімається з обліку органом внутрішніх справ, а його особова справа надсилається для взяття на облік в орган внутрішніх справ за новим місцем проживання. У разі вилучення зброї, добровільної її здачі в орган внутрішніх справ, продажу, смерті власника особова справа здається в архів, про що в журналі обліку, а також у АІС "Арсенал" робиться відповідний запис.

7.7. Контроль за зберіганням вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, що належить громадянам, здійснюється органами внутрішніх справ у відповідності із суворим дотриманням законності. Перевірка порядку зберігання зброї громадянами в домашніх умовах проводиться не рідше одного разу на рік. Про результати перевірки складається рапорт, який підшивається до особової справи власника. Вказівки працівників органів внутрішніх справ щодо забезпечення схоронності вогнепальної зброї та боеприпасів до неї, а також пневматичної і холодної зброї є обов'язковими для її власників.

7.8. Облікові справи на об'єкти дозвільної системи, контрольно-наглядові справи на органи внутрішніх справ, особові справи власників мисливської вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, журнали обліку об'єктів дозвільної системи, власників мисливської вогнепальної, пневматичної і холодної зброї обліковуються і зберігаються в порядку, встановленому для документів службового користування.

II. Придбання, зберігання, облік, охорона, перевезення і використання зброї та бойових припасів

8. Загальні положення

8.1. Дозвільна система, що здійснюється органами внутрішніх справ, поширюється на бойову нарізну армійських зразків зброю або виготовлену за спеціальним замовленням, вихолощену, навчальну, несучасну стрілецьку, спортивну, мисливську нарізну, комбіновану і гладкоствольну вогнепальну зброю, бойові припаси до цих видів зброї, пневматичну зброю, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначені патрони, холодну зброю (арбалети, мисливські ножі, катани, шаблі, шашки, мечі, палаші, ятагани, фінські ножі, кортики, кинджали, штики, штик-ножі, які не перебувають на озброєнні військових формувань), що належать підприємствам, установам, організаціям, господарським об'єднанням та громадянам. (Пункт 8.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

8.2. Вогнепальною вважається зброя, в якій снаряд (куля, шрот тощо) приводиться в рух миттєвим звільненням хімічної енергії заряду (пороху або іншої пальної суміші).

8.3. До бойової нарізної вогнепальної зброї належить зброя армійських зразків або виготовлена за спеціальними замовленнями (пістолети, револьвери, гвинтівки, карабіни, автомати, кулемети тощо) .

8.4. До несучасної стрілецької зброї належить вогнепальна і холодна зброя, яка знята з озброєння сучасних армії та виробництва, або та, що існує в одиничних екземплярах та малих партіях, а також зброя зазначеного вище типу, виготовлена в сучасних умовах спеціально для виставок (експонування) в одиничних екземплярах та малих партіях.

8.5. До вихолощеної зброї належить зброя армійських зразків, спеціально пристосована до стрільби холостими зарядами, з якої не можливо зробити постріл бойовим зарядом.

8.6. До учбової вогнепальної зброї належить нарізна зброя армійських зразків (пістолети, револьвери, гвинтівки, карабіни, автомати і кулемети тощо), мисливська вогнепальна зброя приведена на заводах-виготовлювачах чи в майстернях з ремонту зброї до стану, що виключає можливість здійснення пострілу без спеціальних ремонтних робіт.

8.7. До спортивної вогнепальної зброї належать спортивні пістолети, револьвери, гвинтівки, які виробником передбачені для використання в спортивних цілях, а також гладкоствольні рушниці.

8.8. До мисливської вогнепальної зброї належать мисливські карабіни, гладкоствольні рушниці, гладкоствольні рушниці із свердловиною " парадокс " з нарізами 100 - 140 мм на початку або у кінці ствола, мисливські рушниці з свердловиною " сюпра ", комбіновані рушниці, що мають нарівні з гладкими і нарізні стволи, та мисливські малокаліберні гвинтівки. Довжина стволів гладкоствольних рушниць повинна бути не менше 450 мм, а загальна довжина зброї не менше 800 мм.

8.9. До бойових припасів належать патрони до нарізної вогнепальної зброї різних калібрів, а також заряджені патрони для гладкоствольних мисливських рушниць, мисливський порох і капсулі.

8.10. До пневматичної зброї належать пістолети, револьвери, гвинтівки калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду, в яких снаряд (куля) приводиться в рух за рахунок стиснутих газів.

8.11. До холодної зброї належать пристрої та предмети, конструктивно призначені для ураження живої чи іншої цілі за допомогою м'язової сили людини чи механічного пристрою (може бути холодною ручною та холодною металеву).

8.12. До пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, належать такі пістолети і револьвери вітчизняного виробництва, які виготовлені у встановленому законом порядку, конструктивно призначені тільки для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, і технічно не придатні для стрільби бойовими патронами. При цьому їхня конструкція має забезпечувати неможливість взаємозаміни основних частин бойової і спортивної вогнепальної зброї . До патронів належать патрони, споряджені гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, призначені для відстрілу їх тільки пристроями вітчизняного виробництва і допущені в установленому порядку до використання. (Розділ 2 доповнено пунктом 8.12 згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99, із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

8.13. Порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення і використання зброї та бойових припасів в міністерствах і відомствах, на підприємствах, в установах,

організаціях і господарських об'єднаннях регламентується відомчими Інструкціями, узгодженими з МВС України.

9. Придбання вогнепальної зброї і бойових припасів міністерствами та іншими центральними органами державної виконавчої влади, підприємствами, установами, організаціями, господарськими об'єднаннями і громадянами

9.1. Вогнепальна, пневматична та холодна зброя і бойові припаси, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначені патрони міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, підприємствами, установами, організаціями, господарськими

об'єднаннями і громадянами може бути придбана для: (Абзац перший пункту 9.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99) озброєння особового складу охорони, а також окремих осіб, яким за родом служби законодавством дозволено носіння вогнепальної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів; (Абзац другий пункту 9.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

науково- дослідних потреб;

навчальних потреб (забезпечення допризовної військової і спеціальної підготовки); спортивних потреб;

промислового та любительського полювання; захисту життя, здоров'я, житла та майна громадян;

використання на зйомках кінофільмів, у сценічних постановках, циркових виставах;

експонування в музеях, на виставках; колекціонування.

Дозволи на придбання та зберігання і носіння зброї пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів для вказаних потреб видаються тільки за наявності законодавчого або нормативного акта про надання права працівникам міністерств, відомств, підприємств, установ і організацій, громадянам користуватися нею при виконанні службових обов'язків, мати у власності - після

проходження такими особами навчання згідно з п. 2.8 цієї Інструкції та здачі заліків. (Абзац пункту 9.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

При цьому на роботу, пов'язану з використанням зброї при виконанні службових обов'язків, приймаються особи, які досягли 21- річного віку і здатні за своїми діловими і моральними якостями виконувати такі роботи.

9.2. Вогнепальна зброя і бойові припаси армійських зразків отримуються централізовано через Міністерство оборони України. Для придбання зброї і бойових припасів підприємства, установи, організації та господарські об'єднання надсилають свої заявки до міністерств та інших центральних органів виконавчої влади відповідно до підпорядкування. Узагальнені заявки міністерства, відомства та інші центральні органи виконавчої влади подають до МВС України не пізніше 2 0 липня. В окремих випадках такі заявки можуть бути надіслані господарськими об'єднаннями за погодженням з ГУМВС, УМВС УВСТ, відділом спеціалізації безпосередньо до МВС України. МВС України узагальнює заявки, складає зведені відомості і не пізніше 1 вересня надсилає їх до Міністерства оборони України.

З відповідного дозволу органу внутрішніх справ така зброя і боеприпаси до неї можуть бути придбані в Департаменті ресурсного забезпечення МВС України. (Пункт 9.2 доповнено абзацом згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

9.3. У заявках вказуються найменування кожної організації для якої передбачено придбання зброї і боеприпасів, поштовий індекс і адреса, мета придбання, а також загальна кількість необхідної зброї і бойових припасів. Заявки повинні бути затверджені керівниками міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади, підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань і скріплені гербовою (простою) печаткою. До них додаються також відомості про наявність вогнепальної зброї і бойових припасів (додаток 16).

9.4. Перед відправленням заявок до міністерств, відомств та інших центральних органів виконавчої влади вони мають бути узгоджені також із ГУМВС, УМВС, УВСТ, відділом спеціалізації за місцезнаходженням чи місцем обслуговування підприємства, установи, організації, господарського об'єднання і скріплені гербовою печаткою або печаткою з відбитком "Дозвільна система". До прийняття рішення про узгодження заявки ГУМВС, УМВС, УВСТ, відділ спеціалізації, орган внутрішніх справ перевіряють потребу в зброї і бойових припасах за діючими таблицями і нормами озброєння, наявність і придатність приміщення для зберігання зброї тощо.

9.5. Міністерство оборони України один раз на рік згідно зі зведеною заявкою Міністерства внутрішніх справ України, що надійшла, висилає міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, підприємствам, установам, організаціям, господарським

об'єднанням наряди на одержання вогнепальної зброї і бойових припасів зі складів військових округів (оперативних командувань). На підставі зазначених нарядів органи внутрішніх справ видають підприємствам, установам, організаціям, господарським об'єднанням дозволи на їх придбання та перевезення.

9.6. Спортивні гвинтівки, пістолети і револьвери, мисливська нарізна і гладкоствольна вогнепальна, пневматична і холодна зброя, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначені патрони, бойові припаси купуються на заводах-виготовлювачах, у підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань, які мають ліцензії на реалізацію такої зброї за дозволами, виданими органами внутрішніх справ. (Пункт 9.6 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

9.7. Воєнізована охорона озброюється карабінами, пістолетами та револьверами за нормами, зазначеними в додатку 17. Озброєння її іншими видами вогнепальної зброї (автоматами тощо) допускається в кожному окремому випадку тільки за узгодженням із МВС України.

9.8. Сторожова охорона озброюється, як правило, гладкоствольною вогнепальною, або пневматичною зброєю. За погодженням з МВС, ГУМВС, УМВС, УВСТ, відділом спеціальної міліції допускається використання для такої охорони і нарізної вогнепальної зброї за умови суворого дотримання встановлених вимог.

9.9. Кількість і вид вогнепальної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, необхідних для озброєння співробітників, яким вона належить за родом виконуваної роботи (касири, інкасатори, працівники спеціального зв'язку, митної служби, державних податкових адміністрацій, природоохоронних органів і лісової охорони, інших правоохоронних органів за переліком, установленим Законом України " Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" (3 781-12), авіаційного та залізничного транспорту тощо), залежно від характеру здійснюваної охоронної діяльності, штатної чисельності зазначених працівників встановлюються керівниками зацікавлених міністерств та інших центральних органів виконавчої влади за погодженням з МВС України згідно з нормами зброї і боеприпасів, що передбачаються для озброєння воєнізованої охорони і особового складу міністерств та інших центральних органів виконавчої влади (додаток 17). (Пункт 9.9 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

9.10. У вищих, середніх та професійно-технічних закладах освіти, організаціях ТСОУ дозволяється зберігати учбову вогнепальну зброю, перероблену на заводах-виготовлювачах чи в майстернях з ремонту зброї для використання в навчальних цілях.

9.11. Учбова зброя повинна мати:

сегментний виріз на казенній частині ствола знизу (і ПК-41 -зверху);
наскрізний проріз на початку каналу ствола з виходом його в ділянку патронника завширшки 4 мм і завдовжки в АК та РКК - 48 мм,
СКС - 38 мм, ПК - 41 - 51 мм, РПД - 48 мм, ДК та ДКТ - 65 мм,
СГД - 60 мм, КК-52 мм, у карабінів зразка 1938 і 1944 років -57 мм;
спиланий бойок у всіх зразках зброї;
спилані курок (АК, РКК, АКТ, СКС, СГД) чи стояк затворної рами (РКД) у місці удару по ударнику;
вмонтований обмежувач ствола у ствольній коробці (ПК-41, ДК, ДКМ, КК), який перешкоджає встановленню ствола від бойової зброї на учбову;
проточку на казенній частині ствола (ПК-41, ДК, ДКМ, КК) для входження обмежувача ствола, що виступає, усередину ствольної коробки;
наскрізні поздовжні пази в передній частині ствола зверху та в кришці ствольної коробки.
У вищих закладах освіти на військових кафедрах може також зберігатися бойова зброя армійських зразків, приведена в стан, який виключає можливість здійснення пострілу без спеціальних ремонтних робіт.

9.12. Вогнепальна зброя і бойові припаси для навчальних цілей (учбових стрільб) закладам освіти за наявності дозволу органу внутрішніх справ видається Міністерством оборони України, військовим округом (оперативним командуванням), військкоматами і комітетами товариств сприяння обороні України згідно з нормами, встановленими Міністерством оборони України за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України.

9.13. У театральних і циркових виставах використовується бутафорська зброя. У виняткових випадках з цією метою, за погодженням з органами внутрішніх справ, може бути використана непридатна для стрільби або вихолошена вогнепальна зброя. Для захисту артистів від нападу хижих звірів під час циркових вистав застосовується короткоствольна зброя армійських зразків. Такі заходи безпеки встановлюються в законодавчому порядку з ініціативи Міністерства культури України та за погодженням з МВС України.

9.14. Вогнепальна зброя, що використовується кіностудіями для кінозйомок, має бути приведена на заводах-виготовлювачах чи в майстернях з ремонту зброї у стан, придатний для стрільби тільки холостими патронами, про що повинен бути відповідний акт. Умови

зберігання і використання зброї під час зйомок погоджуються керівниками знімальних груп з місцевим органом внутрішніх справ.

9.15. Для експонування в музеях і на виставках міномети, артилерійські гармати, танки, літаки з навчальним стрілецьким озброєнням відпускаються Міністерством оборони України, військовим округом (оперативним командуванням) без дозволу органу внутрішніх справ. Інша зброя може бути придбана тільки за дозволом органу внутрішніх справ. Забороняється використовувати з цією метою зброю, знайдену в місцях минулих боїв, подаровану або передану громадянами і не зареєстровану в органі внутрішніх справ.

9.16. Вогнепальна зброя, що надходить до музеїв, перед експонуванням має бути перероблена в майстернях з ремонту зброї у стан, непридатний для стрільби, шляхом: свердлення відтулини діаметром не менше 5 мм у казенній частині зброї без ушкоджень написів і тавра; вилучення чи спилення бойка.

Набої до стрілецької зброї можуть експонуватися в музеях тільки розрядженими (без пороху).

9.17. Підставою для видачі дозволу на придбання вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів та боеприпасів є: (Абзац перший пункту 9.17 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

клопотання керівника підприємства, установи, організації та господарського об'єднання, у якому зазначається кількість вогнепальної зброї і боеприпасів, що купується, номер та термін дії дозволу на право відкриття та функціонування об'єкта;

акт про придатність приміщення, де зберігатимуться вогнепальна зброя та боеприпаси, що складається комісією з представників органу внутрішніх справ (міліції і пожежного нагляду) та зацікавленої організації;

наказ керівника підприємства, установи, організації чи господарського об'єднання про призначення особи, відповідальної за придбання вогнепальної зброї і бойових припасів (прізвище, ім'я та по батькові, дата, місце народження і проживання), довідка (висновок) медичної установи (ЛКК), що така особа за станом здоров'я може виконувати цю роботу, копія договору страхування, довідка про складання заліків на знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та порядку застосування; (Абзац четвертий пункту 9.17 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

копія контракту, наряду на одержання (придбання) зброї та бойових припасів;

платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг, пов'язаних з видачею дозволу на придбання вогнепальної зброї і бойових припасів.

10. Перевезення зброї і бойових припасів, які належать організаціям

10.1. Дозвіл на перевезення вогнепальної, пневматичної, холодної зброї і бойових припасів, а також пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів видається за письмовим клопотанням керівника підприємства, установи, організації та господарського об'єднання, в якому зазначаються: найменування, кількість вантажу (марка і заводський номер зброї), що буде перевозитися, вид транспорту, маршрут, початковий і кінцевий пункти перевезення, підстава перевезення, термін;

відомості про осіб, відповідальних за перевезення і охорону вантажу на шляху руху (прізвище, ім'я, по батькові, дата, місце народження і проживання. дані про зброю, якою буде озброєна охорона), копія договору на охорону;

платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг, пов'язаних з видачею дозволу на перевезення зброї і боеприпасів. (Пункт 10.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

10.2. Перевезення вогнепальної, холодної, та пневматичної зброї, а також мисливського пороху, заряджених мисливських та спортивних патронів, боеприпасів до зброї армійських зразків, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів автомобільним транспортом здійснюється згідно з вимогами чинних нормативних документів щодо безпеки перевезення небезпечних вантажів цим транспортом. Керівник організації для супроводження цього вантажу повинен призначити не менше двох осіб, озброєних відомчою вогнепальною зброєю. А в разі її відсутності охорона здійснюється працівниками Державної служби охорони. Під час перевезення мисливської вогнепальної зброї (50 і більше одиниць), а також зброї армійських зразків - відомчої, службово-штатної, спортивної вогнепальної (понад 15 одиниць), набоїв до зброї армійських зразків та спортивної зброї (10000 штук і більше), споряджених до гладкоствольної зброї набоїв (20000 штук, 50 кг пороху і більше), охорона здійснюється виключно працівниками Державної служби охорони. Для перевезення мають бути виділені криті автомашини, а при перевезенні пороху - підлога кузова автомашин встилається повстю, кошмою або іншим

відповідним матеріалом. Зброя і боеприпаси мають бути упаковані в пристосовану тару, яка опечатується або опломбовується.

(Абзац другий пункту 10.2 виключено на підставі Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

(Пункт 10.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

10.3. Кількість боеприпасів, пороху, що перевозиться ручним багажем залізницею, водним і повітряним транспортом, не повинна перевищувати такої ваги:

набоїв до вогнепальної зброї всіх калібрів - 10 кг; бездимного пороху і виробів із нього - 10 кг; виробів із димного пороху - 5 кг; димного пороху - 5 кг; капсулів - 5 кг.

У дозволі на перевезення ручного вантажу зазначається тільки нетто вантажу (металеві гільзи, ящики і упаковка до ваги вантажу не включаються).

10.4. Пересилання поштою вогнепальної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, бойових припасів, пороху, ударно - спускових механізмів у зібраному стані, стволів забороняється. (Пункт 10.4 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

10.5. Відповідальні за перевезення зброї і бойових припасів посадові особи спортивних делегацій (команд) після прибуття в пункт проведення стрілецьких змагань (навчальних зборів) зобов'язані негайно здати привезену ними зброю і бойові припаси разом з дозволом на перевезення для тимчасового зберігання в спеціально обладнане приміщення на місці проведення змагань (навчальних зборів) . Забороняється зберігання зброї і бойових припасів у місцях розміщення делегацій (команд), готелях, гуртожитках, спортивних таборах та інших місцях відпочинку. На період зборів (змагань) особи, що відповідають за збереження зброї на місці їх проведення, зобов'язані щодня перед здаванням зброї під охорону перевіряти наявність всіх одиниць вогнепальної зброї у відповідності з книгою обліку, видачі і прийняття зброї і боеприпасів (додаток 18).

10.6. Без дозволів органів внутрішніх справ перевозиться відомча вогнепальна зброя та боеприпаси, на які є відповідні дозволи на зберігання в межах міста, району, населеного пункту незалежно від відстані .

10.7. Відповідальність за перевезення та зберігання зброї, ввезеної для полювання іноземними громадянами, покладається на керівників мисливських господарств. Зберігання такої зброї здійснюється в спеціально обладнаному приміщенні за місцем проведення полювання, і обов'язковим погодженням з територіальним органом внутрішніх справ.

11. Зберігання, облік і використання зброї та бойових припасів

11.1. Вогнепальна, пневматична, холодна зброя, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначені патрони придбані підприємствами, установами, організаціями та господарськими об'єднаннями з метою, зазначеною в п.9.1 цієї Інструкції, належить до відомчої. Забороняється використовувати її не за призначенням, з метою не передбаченою статутними завданнями, передавати стороннім особам, продавати окремим громадянам, зберігати у місцях проживання працівників, за винятком випадків, передбачених у п.11.15, 11.16 цієї Інструкції. (Пункт 11.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

11.2. Передача відомчої вогнепальної, пневматичної, холодної зброї і бойових припасів, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, що були передані, проводиться тільки за дозволами органів внутрішніх справ. Організація, яка здійснила передачу зброї або бойових припасів, зобов'язана в п'ятиденний строк письмово повідомити про це орган внутрішніх справ, у якому зброя перебуває на обліку, вказавши кількість, марку, калібр, номер кожної одиниці зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, що були передані, кількість і калібр бойових припасів. До повідомлень додається дозвіл на зберігання зброї для його переоформлення.

(Пункт 11.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

11.3. Керівники підприємств, установ, організацій упродовж десяти днів із дня придбання, отримання вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів зобов'язані одержати в органі внутрішніх справ дозвіл на право її зберігання та використання. (Пункт 11.3 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

11.4. Підставою для видачі дозволу на право зберігання вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металічними снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів є клопотання керівника підприємства, установи і організації, господарського об'єднання, в якому зазначається: кількість придбаної зброї, система, бойова чи навчальна, калібр, номер, рік випуску кожної одиниці;

наявність умов для надійного зберігання зброї (опис приміщення, технічних засобів захисту, наявність охорони, акт обстеження тощо); дані про осіб, які відповідають за зберігання і використання зброї, та осіб, які мають доступ до зброї, у тому числі про працівників охорони (прізвище, ім'я та по батькові, дата, місце народження і проживання, відомості про попередню трудову діяльність та довідки (висновки) медичної установи (ЛКК), що такі особи за станом здоров'я можуть виконувати вказані роботи, копії договорів страхування, довідки про складання заліків на знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та порядку застосування; (Абзац четвертий пункту 11.4 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002) наказ керівника організації про призначення особи (осіб), відповідальної за зберігання вогнепальної зброї і бойових припасів; платіжне доручення (квитанція) банку про перерахування плати за послуги, пов'язані з видачею дозволу на зберігання зброї.

У разі відкриття нового об'єкта, призначеного для зберігання зброї, акт про придатність приміщення складається комісією, до складу якої входять представники органів внутрішніх справ (дозвільної системи, Державної служби охорони, пожежного нагляду, інших зацікавлених міністерств і відомств) і організації, що відкриває об'єкт. (Пункт 11.4 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

11.5. Відомча вогнепальна зброя і бойові припаси до неї зберігаються в спеціально обладнаному сховищі, яке повинно відповідати таким вимогам: бути ізольованим від інших підсобних приміщень, мати капітальні стіни, міцні перекриття на стелі та підлозі. Внутрішні стіни (перегородки) повинні бути еквівалентні за міцністю спарованим гіпсобетонним панелям завтовшки 80 мм кожна з прокладеними між ними сталевими ґратами або цегляній стінці завтовшки не менше 120 мм, армованою сталеву сіткою. У раніше побудованих спорудах допускаються перегородки із дощок, зміцнених сталевими ґратами; мати двоє дверей з міцними і надійними замками, при цьому зовнішні - дощані однопільні товщиною не менше 40 мм, оббиті з двох боків оцинкованим покрівельним залізом, із загином країв листа на торець дверей, або металеві; внутрішні - ґратчасті залізні. Зовнішні двері повинні зачинятися на два внутрішні замки і опечатуватися або опломбовуватися. Внутрішні ґратчасті двері зачиняються на внутрішній або навісний замок, обрамлення дверних прорізів кімнати для зберігання зброї виготовляється із залізного профілю. У раніше побудованих спорудах допускаються дерев'яні двері, коробки, зміцнені залізним кутом розміром 30 x 40 мм, завтовшки не менше 5 мм, прикріплені до стіни не менше ніж десятьма штирями зі сталеву арматури діаметром 10 - 12 мм і завдовжки не менше 120 - 150 мм;

мати на віконних прорізах зсередини приміщення або між рамами сталеві ґрати. У приміщеннях, розташованих на першому поверсі, віконні прорізи обладнуються внутрішніми залізними або дерев'яними, оббитими з двох боків оцинкованою сталлю, віконницями. Кінці прутів ґрат у віконних прорізах забиваються в стіну на глибину не менше 30 мм і заливаються бетонним розчином. Віконниці повинні замикатися на навісні замки.

ґрати, які встановлюються у дверні, віконні прорізи, для зміцнення стін (перегородок) виконуються з сталеву прута діаметром не менше 15 мм. Кожне перехрестя прута зварюється, утворюючи вічка не більше 150 x 150 мм;

бути обладнаними у два і більше рубежі охоронно- пожежною сигналізацією, виконаною прихованою проводкою до щитка електроживлення, з установленням датчиків на вікнах, дверях, люках, стінах, стелі, підлозі, що спрацьовує на відчинення або злом сейфів, шаф, де зберігаються зброя і бойові припаси, а також на появу людини всередині приміщення. Ці приміщення мають бути передані під охорону Державної служби охорони органів внутрішніх справ у встановленому порядку, з підключенням сигналізації на пульт централізованого нагляду. Допускається прокладання шлейфів охоронної сигналізації в трубах тільки всередині приміщення по залізобетонних і бетонних будівельних конструкціях;

мати протипожежні засоби та опис майна, в який заносяться дані про кількість шаф, сейфів, металевих ящиків із зазначенням їх номерів і якою печаткою опечатуються. У разі наявності вентиляційних вікон, люків на них повинні встановлюватися залізні ґрати з вічками розміром не більше 100 x 100 мм, які виключають можливість проникнення через ці системи. Створи в стінах, призначені для прокладання інженерних мереж, повинні мати діаметр не більше 200 мм.

11.6. Від збройової кімнати і металевих шаф (сейфів) з вогнепальною, пневматичною, холодною зброєю і бойовими припасами має бути два комплекти ключів. Один комплект ключів постійно знаходиться в особи, яка відповідає за зберігання зброї і бойових припасів, дублікат - у опечатаному пеналі повинен зберігатися в керівника організації, на ім'я якого видано дозвіл на зберігання зброї .

11.7. Вогнепальна зброя і бойові припаси мають зберігатися в металевих шафах (сейфах), стінки яких повинні бути завтовшки не менше 3 мм з надійними (не менше двох) внутрішніми замками. Дверці шаф для міцності укріплюються металевими накладками або косинцями. На дверцях шафи з внутрішнього боку має бути опис зброї за номерами. Допускається зберігання вогнепальної зброї у важких сейфах, які мають внутрішні замки.
(Абзац другий пункту 11.7 виключено на підставі Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

11.8. Забороняється спільне зберігання зі зброєю і боеприпасами навчально- наочних приладів, спортивного реманенту, інших предметів, окрім пневматичної зброї калібру 4,5 мм і початковою швидкістю менше 100 метрів за секунду, радіостанцій і дозиметричних приладів, які можуть зберігатися у відгородженій залізними ґратами частині кімнати для зберігання зброї . Боеприпаси до вогнепальної зброї мають зберігатися в окремому від зброї металевому ящику, в шафі. Матеріал для обтирання, мастило і луг, приладдя для чищення і змазування зброї зберігаються у спеціально відведених для цього місцях, окремо від зброї і боеприпасів.

11.9. В управліннях, відділах і філіях Національного, державних і комерційних банків України зброя і боеприпаси зберігаються в залізобетонних коморах, сейфах або металевих шафах. За браком комор допускається зберігання зброї і боеприпасів (у разі наявності охоронної сигналізації, виведеної на пульт централізованого нагляду органів внутрішніх справ) у залізобетонних внутрішніх або вбудованих шафах (касах) чи у важких сейфах. На вузлах зв'язку (ПТВЗ), у фельд'єгерській службі, підприємствах та підрозділах спецзв'язку допускається зберігання зброї і боеприпасів у важких сейфах.

11.10. Експонування вогнепальної і холодної зброї допускається в зачинених вітринах і на стендах, обладнаних автономною сигналізацією з установкою датчиків на кожній вітрині або стенді, з виведенням дзвінка до сторожа (вахтера) і на пульт відомчої охорони. У разі експонування зброї на відкритих вітринах і стендах датчиками охоронної сигналізації має бути заблокована кожна одиниця зброї .

11.11. У професійно-технічних закладах освіти дозволяється зберігати не більше 5 малокаліберних гвинтівок, а у середніх закладах освіти - не більше 3 малокаліберних гвинтівок на 100 учнів .

Забороняється зберігання малокаліберних гвинтівок у середніх, професійно- технічних, вищих закладах освіти і первинних організаціях товариств сприяння обороні України з числом членів у них менше 100, малокаліберних пістолетів - у середніх, професійно- технічних та вищих закладах освіти, районних і міських комітетах товариств сприяння обороні України з кількістю членів у них менше 50 0.

Допускається за узгодженням з органами внутрішніх справ спільне зберігання вогнепальної зброї і бойових припасів, які належать первинним організаціям товариств сприяння обороні України підприємств, установ, організацій та господарських об'єднань, у кімнатах для зберігання зброї, команд (загонів) ВОХОР.

В організаціях товариств сприяння обороні України, спортивних товариствах та закладах освіти, які не мають створених на підставі ліцензій (дозволів) органів внутрішніх справ стрілецьких тирів, зберігання зброї, крім навчальної, забороняється.

11.12. Для зберігання відомчої зброї і бойових припасів, які належать різним організаціям, закладам освіти, обладнуються пункти централізованого зберігання. Такі пункти можуть бути утворені на базі спортивно- стрілецьких клубів, тирів, сховищ зброї середніх, професійно- технічних та вищих закладів освіти, загонів (команд) ВОХОР, товариств сприяння обороні України тощо.

У пункті централізованого зберігання зброї і бойові припаси зберігаються відповідно до вимог, установлених п.11.5 цієї Інструкції. Передача зброї на пункт централізованого зберігання оформлюється актом. Кожній організації, яка зберігає там зброю і боеприпаси, повинні бути виділені окремі металеві шафи або бокси, які опечатуються або опломбовуються двома печатками (пломбами) з відбитками назви організації, яка зберігає там зброю і боеприпаси, і адміністрації пункту централізованого зберігання зброї.

Ключі від металевих шаф або боксів зберігаються у відповідальних осіб організацій, які здали зброю, дублікати ключів - у адміністрації пункту централізованого зберігання в металевих сейфах (шафах) .

Дозвіл на зберігання наявної зброї і боеприпасів у пункті централізованого зберігання видається органами внутрішніх справ на ім'я керівника організації, на базі якої утворений пункт централізованого зберігання.

11.13. У загонах (командах) ВОХОР, сторожової охорони, організацій вогнепальна зброя і бойові припаси (у тому числі резервні) зберігаються відповідно до вимог, викладених у п.11.5 цієї Інструкції . У разі неможливості обладнання кімнати для зберігання зброї

сигналізацією із виводом на пульт централізованого нагляду органів внутрішніх справ вона обладнується автономною сигналізацією з установленими датчиками на стінах, стелі, віконних рамах з виведенням її сигналу, крім вартового приміщення (поста охорони), на найближчий озброєний пост .

11.14. Войові припаси, використані на навчальні цілі (практичні стрільби), у спортивних змаганнях або в результаті застосування зброї під час несення служби, а також загублені списуються за актом (додаток 19) із залученням роздавально-здавальних відомостей (додатки 20, 21), а в разі потреби - матеріалів службового розслідування причин застосування зброї або втрати боеприпасів. Акт складається не пізніше наступного дня після застосування чи втрати - затверджується керівником організації і повинен зберігатися в особи, яка відповідає за зберігання зброї . Копія акта в той же день передається до органу внутрішніх справ, який видав дозвіл на зберігання зброї та боеприпасів. Списання відповідно фіксується в книзі обліку зброї .

11.15. Допускається зберігання відомчої гладкоствольної мисливської зброї за погодженням з органами внутрішніх справ за місцем проживання сторожів у період сезонної охорони садів, виноградників, пасік, баштанів, полів, господарських об'єднань, пастухів при випасах худоби, на відгінних пасовищах тощо, а також під час охорони господарських об'єктів за відсутності поблизу місць постійного зберігання зброї. Зазначена зброя зберігається в місці проживання цих осіб відповідно до вимог, викладених у п.12.12 цієї Інструкції. Після закінчення сезонних робіт зброя повинна бути здана в місце її постійного зберігання.

11.16. За узгодженням з органами внутрішніх справ допускається зберігання відомчої нарізної і гладкоствольної вогнепальної зброї (пістолетів, револьверів, рушниць) і боеприпасів до неї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів за місцем проживання працівників правоохоронних органів. При цьому нарізна вогнепальна зброя повинна зберігатися у міцно прикріплених до підлоги або стіни металевих ящиках (шафах), товщина стінок яких повинна бути не менше 3 мм з надійними (не менше двох) внутрішніми замками.

(Пункт 11.16 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

11.17. Територіальними органами внутрішніх справ за клопотанням керівників підприємств, установ, організацій видаються індивідуальні дозволи на право зберігання і носіння відомчої вогнепальної, пневматичної, холодної зброї (карабінів, пістолетів, револьверів, рушниць) інкасаторам, працівникам спеціальною зв'язку, особовому складу охорони, іншим працівникам організації для супроводження грошових сум, цінностей, спецвантажів під час перевезення і в разі потреби на носіння зброї поза об'єктом, що охороняється, працівникам правоохоронних органів на право зберігання і носіння відомчих пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів. При цьому в дозволі робиться відмітка "відомчий". Органом внутрішніх справ на транспорті та підрозділом внутрішніх справ, підпорядкованим відділу спецміліції, такі дозволи видаються особовому складу воєнізованої охорони об'єктів, що ними обслуговуються.

До клопотання керівників організацій додаються такі документи:

список осіб із зазначенням прізвища, імені, по батькові, дати і місця народження та проживання, відомості про попередню трудову діяльність, довідки (висновок) медичної установи (ЛКК), що такі особи за станом здоров'я можуть виконувати вказані роботи; копії договорів страхування таких осіб; довідки про складання особами заліків на знання матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та порядку застосування; копія наказу керівника організації про призначення осіб для супроводження грошових сум, цінностей, спецвантажів тощо; дві фотокартки розміром 3 x 4 см; платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг за одержання дозволу на носіння зброї .

В клопотанні обов'язково зазначається мета отримання дозволу.

Орган внутрішніх справ упродовж місяця з дня надходження клопотання і документів розглядає їх і видає індивідуальні дозволи, а в разі відмови - письмово повідомляє про це керівництво підприємства, установи, організації чи господарського об'єднання. (Пункт 11.17 із змінами, внесеними згідно з Наказами МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99, N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

11.18. Індивідуальні дозволи на право носіння відомчої вогнепальної зброї поза об'єктом видаються МВС, ГУМВС, УМВС, УВСТ, відділом спецміліції, органом внутрішніх справ з обов'язковим проставленням у них штампа "Є дійсним під час виконання службових обов'язків", а у всіх інших випадках проставляється штамп "Є дійсний під час виконання службових обов'язків в межах території об'єкта, що охороняється".

11.19. Касирам та іншим працівникам установ системи міністерств фінансів і зв'язку, а також Національного, державних і комерційних банків України, які здійснюють зберігання грошей і цінностей, у робочий час, коли приміщення не охороняється, за погодженням з органами внутрішніх справ допускається видача відомчої вогнепальної зброї з наявної в організації, без права носіння поза об'єктом.

11.20. Для охорони цінностей, які перевозяться в поштових вагонах відділами (відділеннями) перевезення пошти при вокзалах, начальникам поштових вагонів та їх заступникам видається по одному пістолету (револьверу) із числа відомчої вогнепальної зброї, про що робиться запис у дорожніх відомостях. З прибуттям поштового вагона в кінцевий пункт зброя передається на тимчасове зберігання у відділ (відділення) перевезення пошти цього пункту, а після повернення - здається у відділ (відділення) перевезення пошти, який видав зброю.

11.21. Працівники воєнізованої охорони, які супроводжують вантажі, після прибуття в пункт призначення і закінчення роботи, пов'язаної з охороною вантажу, здають відомчу вогнепальну зброю на тимчасове зберігання в кімнату для зберігання зброї ВОХОП організації, яка прийняла вантаж або в місцевий орган внутрішніх справ.

11.22. Мисливські господарства із числа наявної у них відомчої мисливської нарізної і гладкоствольної зброї можуть з дозволу органу внутрішніх справ видавати її на сезон мисливцям-аматорам, які уклали договір на поставку хутра чи м'яса дичини. Клопотання про видачу індивідуальних дозволів на використання відомчої зброї зазначеним особам надсилаються в органи внутрішніх справ за один місяць до початку мисливського сезону. До нього обов'язково додаються документи, передбачені п.11.17 цієї Інструкції.

11.23. В організаціях, які використовують зброю і боеприпаси, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначені патрони постійно мають вестись книги обліку зброї і боеприпасів на підприємствах, в установах, організаціях, які пронумеровуються, прошнуровуються і скріплюються печаткою місцевого органу внутрішніх справ (додаток 22). (Пункт 11.23 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 292 (20297-99) від 13.04.99)

11.24. Облік видачі і прийняття вогнепальної зброї та боеприпасів, що видаються працівникам охорони на час несення служби, здійснюється в книзі обліку видачі і прийняття зброї. Видача відомчої зброї повинна здійснюватися за окремими розпорядженнями, вказівками керівників підприємств, установ, організацій.

11.25. Непридатна для подальшого використання відомча вогнепальна, пневматична, холодна зброя і боеприпаси до неї, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначені патрони здаються безкоштовно підприємствами, установами, організаціями та господарськими об'єднаннями в органи внутрішніх справ, які видали дозвіл на її придбання або зберігання. Така зброя органами внутрішніх справ у місячний строк здається на склади озброєння управлінь (відділів) тилового та матеріально- технічного забезпечення МВС, ГУМВС УМВС та УВСТ, а підрозділами відділу спеціалізації до ГУМВС, УМВС за територіальністю. Окремі частини та вузли цієї зброї за згодою її власників можуть передаватися (продаватися) підприємствам, які займаються підприємницькою діяльністю з ремонту спортивної і мисливської зброї. (Пункт 11.25 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 2 92 (20297-99) від 13.04.99)

11.26. Зайва, але придатна для подальшого використання відомча вогнепальна, пневматична, холодна зброя, боеприпаси до неї, належні організаціям, здаються за місцем їх придбання або передаються (продаються) в інші організації з дозволу органів внутрішніх справ. Зайва, але придатна для подальшого використання навчальна вогнепальна зброя армійських зразків здається за місцем її отримання.

11.27. Відповідальність за стан обліку, зберігання і правильне використання зброї та боеприпасів несуть керівники організацій, а в загонах воєнізованої охорони - начальники загонів (підрозділів), які в разі крадіжки або втрати зброї і боеприпасів зобов'язані негайно повідомити про це місцевий орган внутрішніх справ і вжити заходів до їх розшуку. Підставою для зняття з обліку викрадених зброї і боеприпасів є висновок посадової особи, яка проводить слідство або дізнання, затверджений начальником органу внутрішніх справ чи його заступником.

12. Придбання, зберігання і перевезення мисливської вогнепальної нарізної і гладкоствольної зброї, бойових припасів, пневматичної та холодної зброї громадянами

12.1. Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 р. N 2471-12 "Про право власності на окремі види майна" правом придбання мисливської гладкоствольної зброї користуються громадяни України, які досягли 21-річного віку, а мисливської нарізної зброї - 25-річного віку, на холодну та пневматичну зброю - 18-річного віку. Кількість зброї, яку може мати громадянин України, не обмежена, однак власник зброї повинен забезпечити її безумовну схоронність. У разі наявності трьох і більше одиниць вогнепальної, пневматичної зброї, арбалетів приміщення (будинок, квартира тощо) або сейф

(шафа) для її зберігання повинні бути обладнані охоронною сигналізацією, автономною або з виводом на ПЦН органів внутрішніх справ.

(Абзац другий пункту 12.1 виключено на підставі Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.2. Для одержання в органах внутрішніх справ дозволу на придбання мисливської нарізної, комбінованої, гладкоствольної, пневматичної зброї, арбалетів громадянами подаються такі документи:

письмове клопотання щодо видачі дозволу на ім'я керівника органу внутрішніх справ;

заповнена картка-заява;

медичний висновок лікувального закладу про відсутність протипоказань, що перешкоджають придбанню зброї; копію договору страхування;

довідка про проходження вивчення матеріальної частини зброї, правил поведінки з нею та застосування;

платіжне доручення (квитанція) установи банку про оплату послуг за видачу такого дозволу.

Для одержання дозволу на придбання інших видів холодної зброї, її сучасних копій (катани, мечі, шаблі, кортики, кинджали тощо) з метою їх колекціонування громадяни в органи внутрішніх справ за місцем проживання подають заяву та квитанцію про оплату послуг за видачу дозволу.

Дозволи на придбання зброї видаються громадянам органами внутрішніх справ після пред'явлення паспорта або документа, який засвідчує особу. Невикористані дозволи мають бути повернені в органи внутрішніх справ.

(Пункт 12.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.3. Військовослужбовці Збройних Сил України, інших військових формувань, а також особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України дозволи на придбання, зберігання мисливської, гладкоствольної, нарізної, комбінованої вогнепальної, пневматичної і холодної зброї одержують після подання відповідного рапорту, довідки з місця роботи, платіжного доручення (квитанції) установи банку про оплату послуг за видачу такого дозволу та заповненої картки-заяви. (Пункт 12.3 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.4. Придбана громадянами гладкоствольна, нарізна, комбінована мисливська вогнепальна, пневматична та холодна зброя протягом десяти днів з дня придбання має бути зареєстрована в органах внутрішніх справ за місцем проживання власника з одержанням дозволу на її зберігання, носіння.

12.5. Для одержання дозволу на зберігання, носіння вогнепальної мисливської, гладкоствольної, нарізної, комбінованої та пневматичної зброї, арбалетів власниками в органи внутрішніх справ подаються:

письмове клопотання щодо видачі дозволу на ім'я керівника органу внутрішніх справ;

три фотокартки розміром 3 x 4 см;

дублікат дозволу на придбання зброї з відміткою магазину про продану зброю або інший документ, що засвідчує джерело надходження та приналежність зброї;

платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг за реєстрацію зброї; (Абзац п'ятий пункту 12.5 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

копію договору страхування, якщо такий не надавався при отриманні дозволу на придбання зброї. (Пункт 12.5 доповнено абзацом згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

Для одержання дозволу на зберігання колекційної холодної зброї її власник подає в орган внутрішніх справ за місцем проживання:

дублікат дозволу з відміткою магазину про реалізацію такої зброї або інші документи; кольорові фотографії зброї розміром 15 x 15 см.

На підставі поданих документів орган внутрішніх справ видає дозвіл на зберігання такої зброї. В дозволі ставиться штамп "колекція".

У разі потреби перевезення такої зброї (для участі у виставках тощо) органи внутрішніх справ видають дозволи на її перевезення.

Мисливські ножі придбаються громадянами з дозволу органу внутрішніх справ на право зберігання і носіння мисливської вогнепальної зброї, а також арбалетів, що використовуються громадянами виключно для полювання. При цьому в дозволі на право зберігання і носіння зброї магазином робиться відмітка про реалізацію такого ножа. При перереєстрації зброї (продовженні терміну дії дозволу на її зберігання і носіння) власниками в органи внутрішніх справ подається:

- письмове клопотання про продовження терміну дії дозволу;

- медична довідка про відсутність протипоказань, які перешкоджають володінню зброєю;

- копію договору страхування;

- платіжне доручення (квитанція) установи банку про оплату послуг за перереєстрацію зброї .

(Пункт 12.5 доповнено абзацом тринадцятим згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.6. Особам, які мають нагородну вогнепальну зброю (пістолети, револьвери, гвинтівки, карабіни, мисливські рушниці), органами внутрішніх справ видаються дозволи на її зберігання без зазначення строку їх дії з позначкою "Нагородна". Нагородною вважається зброя, одержана в порядку, встановленому законодавством України.

12.7. Для одержання дозволу на зберігання нагородної зброї власником в орган внутрішніх справ подаються такі документи:

письмове клопотання; заповнена картка- заява;

оригінал або засвідчена в нотаріальному порядку копія документа про нагородження зброєю; три фотокартки розміром 3 x 4 см;

платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг за видачу дозволу;

особи, нагороджені зброєю главами іноземних держав, главами урядів, іншими офіційними особами, які мають на це право, подають завірену копію офіційного перекладу документа про нагородження зброєю. (Пункт 12.7 доповнено абзацом сьомим згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.8. Генерали, адмірали і офіцери Збройних Сил України, інших військових формувань, а також особи вищого, старшого та середнього начальницького складу органів внутрішніх справ України, які мають нагородну зброю, при звільненні в запас або відставку зобов'язані в місячний термін зареєструвати таку зброю в органах внутрішніх справ за місцем проживання і одержати дозвіл на її зберігання. (Пункт 12.8 із змінами, внесеними згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.9. Подарована мисливська нарізна, гладкоствольна вогнепальна, пневматична та холодна зброя може бути зареєстрована, якщо особа, якій вона подарована, має дозвіл на її придбання. Реєстрація такої зброї відбувається відповідно до вимог, встановлених п.12.5 цієї Інструкції.

12.10. Спортсмени-стрільці можуть користуватися закріпленою за ними спортивною нарізною та холодною зброєю тільки в межах стрілецьких тирів або стрільбищ без права зберігання її за місцем проживання. Гладкоствольна зброя може видаватися на зберігання за місцем проживання членам і кандидатам в члени збірної команди України, майстрам спорту, кандидатам у майстри спорту і першорозрядникам із стендової стрільби у разі одержання ними в органах внутрішніх справ дозволу на зберігання зброї. Зазначена зброя зберігається цими особами відповідно до вимог, викладених у п.12.12 цієї Інструкції.

12.11. Для навчання практичній стрільбі громадян, які виявляють бажання придбати зброю, дозволяється використання мисливської вогнепальної зброї, яка належить іншим громадянам, підприємствам, установам, організаціям. Навчання стрільбі проводиться тільки на стрільбищах, мисливських стендах і в інших спеціально відведених місцях, ліцензованих МВС України, в присутності власника зброї та особи, яка проводить навчання згідно з програмою, визначеною МВС України.

12.12. Зброя, боеприпаси до неї, що належать громадянам, мають зберігатися за місцем їх постійного проживання або в місцях тимчасового перебування власників (у дачних будинках тощо) у період проживання, в металевих ящиках, сейфах, спеціально виготовлених для зберігання зброї . При цьому зброя має бути в розрядженому стані. (Абзац перший пункту 12.12 в редакції Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

У виняткових випадках допускається з дозволу органів внутрішніх справ тимчасове зберігання зброї без права її використання в іншого дорослого члена сім'ї або найближчого родича, а в разі їх відсутності - в інших громадян на час тривалого (понад три місяці) відрадження, перебування на військових зборах або проходження власником зброї строкової служби у Збройних Силах України при дотриманні встановлених правил її зберігання. На період тимчасового зберігання зброї особі, яка прийняла її на зберігання, органи внутрішніх справ видають дозвіл з позначкою "на тимчасове зберігання без права користування".

12.13. Під час перенесення або перевезення вогнепальна зброя має бути у розрядженому стані (для напівавтоматичної зброї відсутність патрона в патроннику). У всіх випадках під час перенесення або перевезення зброї, боеприпасів до неї власник зобов'язаний мати при собі дозвіл органу внутрішніх справ на право зберігання та носіння зброї . (Пункт 12.13 в редакції Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.14. Вогнепальна зброя, крім зброї армійських зразків, заряджені патрони до неї, пневматична та холодна зброя громадянами України перевозяться через державний кордон на підставі дозволів МВС, ГУМВС, УМВС України, а іноземними громадянами - тільки за дозволом МВС України.

Ввезення на територію України громадянами України зброї, якою вони нагороджені главами іноземних держав, главами урядів іноземних держав, іншими офіційними особами, які мають на це право, здійснюється за дозволами МВС України. (Пункт 12.14 доповнено абзацом другим згідно з Наказом МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.15. Допускається оформлення в органах внутрішніх справ документів на передачу мисливської вогнепальної, пневматичної і холодної зброї від одного власника іншому. Це

здійснюється за місцем обліку зброї, яка передається працівником дозвільної системи в присутності її власника та особи, що має дозвіл органів внутрішніх справ на придбання цього виду зброї. При цьому марка, калібр і номер зброї, що передається, а також прізвище, ім'я, по батькові, адреса колишнього власника вписуються в дозвіл і в дублікат дозволу на придбання. Записи завіряються підписом начальника органу внутрішніх справ і печаткою. Дублікат дозволу повертається новому власникові для постановки зброї на облік за місцем проживання. Одночасно на підставі здійсненої передачі зброї вносяться відповідні записи в книгу обліку власників про зняття зброї з обліку. Також відповідні зміни про цю зброю вносяться в АІС "Арсенал".

12.16. Власник зброї у разі зміни місця проживання зобов'язаний звернутися до органу внутрішніх справ із проханням щодо зняття її з обліку, вказавши при цьому нову адресу. Після прибуття на нове місце проживання власник зобов'язаний у десятиденний строк (у прикордонній місцевості протягом 24 годин) поставити на облік особисту зброю в місцевому органі внутрішніх справ .

12.17. У разі смерті власника, нагородна, нарізна вогнепальна та інша зброя армійських зразків, мисливська нарізна або гладкоствольна вогнепальна зброя, пневматична та холодна зброя протягом п'ятиденного терміну здається в органи внутрішніх справ на тимчасове зберігання до вирішення питання щодо спадкування майна (але на строк не більше шести місяців). Якщо хтось із спадкоємців бажає таку зброю (крім нагородної) залишити у власності, вона може бути зареєстрована на його ім'я у встановленому порядку. Якщо серед спадкоємців немає осіб, які можуть мати або мають право на зберігання зброї, вона ними повинна бути в місячний строк продана або подарована особі, що має дозвіл органів внутрішніх справ на придбання зброї .

Якщо хтось із спадкоємців бажає стати власником нагородної зброї, остання, у разі можливості її законного перебування у власності громадян, може бути оформлена відповідно до вимог абзацу першого цього пункту.

Нагородна короткоствольна вогнепальна нарізна зброя (пістолети, револьвери) може бути залишена у власності спадкоємців після приведення її у стан, не придатний для стрільби в майстернях з ремонту зброї (довідка про переробку повинна знаходитися в особовій справі власника). Така зброя вважається колекційною і в дозволі на її зберігання ставиться штамп "колекція". Для одержання дозволу на її зберігання в орган внутрішніх справ подаються документи:

письмове клопотання;

заповнена картка-заява;

документ, що свідчить про спадщину;

дозвіл на право зберігання нагородної зброї померлого; три фотокартки розміром 3 x4 см; копію договору страхування;

платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг за видачу дозволу.

(Пункт 12.17 в редакції Наказу МВС N 615 (20575-02) від 26.06.2002)

12.18. Мисливська вогнепальна, пневматична і холодна зброя, що визнана комісією з визначення технічного стану зброї непридатною для подальшого користування (не підлягає ремонту), не реєструється (не перереєструється) і в місячний строк власником здається в органи внутрішніх справ безкоштовно для знищення або робиться в майстернях з ремонту зброї непридатною для стрільби і знімається з обліку. Така зброя для використання її окремих частин та вузлів може за згодою власників зброї передаватися (продаватися) установам, що займаються підприємницькою діяльністю з ремонту спортивної і мисливської зброї .

12.19. У разі втрати або крадіжки зброї власник зобов'язаний негайно повідомити про це органи внутрішніх справ.

12.20. Вогнепальну, пневматичну, холодну зброю (у тому числі нагородну) згідно з законодавством може бути вилучено в громадян органами внутрішніх справ за допущені порушення правил її зберігання, перевезення і користування, а також в інших випадках, передбачених цією Інструкцією.

Про анулювання дозволу на зберігання вогнепальної, пневматичної та холодної зброї органом внутрішніх справ вноситься мотивований висновок про анулювання дозволу на зберігання вогнепальної, пневматичної, чи холодної зброї, який затверджується начальником органу внутрішніх справ (додаток 23). У висновку викладаються підстави і мотиви прийняття такого рішення.

12.21. У разі анулювання органом внутрішніх справ дозволу на зберігання зброї вона, а також бойові припаси до неї в 15-денний строк передаються власниками чи їхніми представниками на комісійний продаж або можуть бути подаровані особі, що має дозвіл на придбання такої зброї .

Якщо власник зброї у вказаний строк відповідного рішення щодо її реалізації не прийняв, вона вилучається і передається в комісійну торгівлю з поверненням власнику її вартості після продажу.

12.22. Вогнепальна, пневматична і холодна зброя, а також бойові припаси, що належать особам, які притягуються до кримінальної відповідальності, зберігаються в органах внутрішніх справ до прийняття остаточного рішення слідчих органів або суду щодо

кримінальної справи. Якщо стосовно зазначеної особи кримінальна справа закрита або судом винесений виправдувальний вирок, зброя, а також дозвіл на її зберігання повертаються власникові.

12.23. Для визначення технічного стану щодо наявності основних ушкоджень мисливської вогнепальної зброї, які враховуються при реєстрації (перереєстрації) (додаток 24) в кожному районі, місті, при органах внутрішніх справ створюються комісії з числа працівників дозвільної системи, мисливських інспекторів, техніків зі зброї, експертів-криміналістів, інших знавців зброї, склад яких затверджується рішенням місцевих державних адміністрацій чи органів місцевого самоврядування.

12.24. Генерали, адмірали, офіцери Міністерства оборони України, Національної гвардії України, Державного комітету у справах охорони державною кордоном України, Служби безпеки України, Управління державної охорони, а також особи вищого, старшого та середнього начальницького складу органів внутрішніх справ України при звільненні в запас або відставку з правом носіння військової форми зберігають кортики без дозволу органів внутрішніх справ. У разі смерті власника кортики здаються родичами у військові комісаріати або в органи внутрішніх справ за місцем проживання власника.

12.25. При здачі до органів внутрішніх справ вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, що може перебувати у власності громадян України, для подальшої реєстрації в особисте користування, оформлення документів здійснюється в порядку, передбаченому п.12.5 цієї Інструкції. При цьому обов'язково здійснюється перевірка кожної одиниці зброї по обліках МВС України як викраденої, втраченої, знайденої.

III. Придбання, зберігання, перевезення, облік і використання вибухових матеріалів

13. Визначення терміну

13.1. Термін вибухові матеріали (ВМ) об'єднує в собі два терміни – вибухові речовини (ВР) та засоби ініціювання (ЗІ). Вибухові речовини – це хімічні сполуки чи суміші, здатні під впливом зовнішнього імпульсу до самопоширення з великою швидкістю хімічної реакції із утворенням газоподібних продуктів та виділенням тепла. До них належать амоніти, амонали, тротил, вибухові напівпродукти утилізації – порохи тощо. Засоби ініціювання – зовнішні джерела імпульсу для здійснення вибуху (електродетонатори, капсуль-детонатори, вогнепровідний та детонаційний шнури тощо).

14. Придбання вибухових матеріалів

14.1. Підставою для видачі дозволів на придбання вибухових матеріалів підприємствам, установам і організаціям, які здійснюють вибухові роботи та виготовляють вибухові речовини, є клопотання керівників цих організацій, до яких додаються: свідоцтво (дозвіл) органів Держнаглядохоронпраці України на придбання вибухових матеріалів та ведення підірвних робіт чи виготовлення вибухових речовин (додатки 25, 26, 27); платіжне доручення (квитанція) банку про оплату послуг, пов'язаних із видачею дозволів на придбання чи виготовлення вибухових речовин.

14.2. Наукові і учбові організації, які використовують вибухові матеріали або вироби з вибуховими матеріалами, на застосування яких у виробничих умовах немає дозволів органів Держнаглядохоронпраці України, можуть одержувати в органах внутрішніх справ дозволи на придбання таких ВМ на підставі поданої заяви із зазначенням причин відсутності дозволу органу Держнаглядохоронпраці України, інших документів і відомостей, а також даних про те, до якої групи за ступенем небезпеки під час зберігання і перевезення належать ВМ, які купуються. Крім того, в заяві зазначаються експлуатаційні документи, у яких містяться вимоги щодо безпеки перевезення і зберігання зазначених вибухових матеріалів.

14.3. Підприємство не має права передавати (продавати) ВМ іншому підприємству за відсутності в останнього дозволу на придбання вибухових матеріалів, виданого органами внутрішніх справ.

15. Зберігання вибухових матеріалів

15.1. Вибухові матеріали мають зберігатися в призначених для цієї мети приміщеннях і місцях (далі – місця зберігання ВМ), які відповідають встановленим вимогам. Організація зберігання ВМ повинна виключати їх втрату, а умови зберігання – псування.

15.1.1. Загальні положення щодо обладнання і експлуатації складів вибухових матеріалів
15.1.1.1. Під терміном "склад вибухових матеріалів" слід розуміти комплекс будинків і споруд основного і допоміжного призначення, розташованих на загальній території з оформленою в установленому порядку земельною ділянкою, а для підземних складів – камери і коміртки для зберігання ВМ і додаткові камери з гірничими виробками, які придатні для складу.

15.1.1.2. За місцем розташування відносно земної поверхні склади вибухових матеріалів поділяються на поверхневі, напівзаглиблені, заглиблені і підземні. До поверхневих належать склади, підвали сховищ яких розташовані на рівні поверхні землі; до напівзаглиблених – склади, приміщення сховищ яких заглиблені в ґрунт нижче земної поверхні не більше ніж до карниза; до заглиблених – у яких шар ґрунту над сховищем становить менше 15 м, і до підземних, відповідно, – більше 15 м.

15.1.1.3. Залежно від строку експлуатації склади поділяються на постійні, тимчасові - до 3 років і короточасні - до 1 року, рахуючи ці роки з моменту завезення вибухових матеріалів.

Термін експлуатації короточасних складів може бути подовженим на один наступний строк за умови повторного прийняття їх комісією.

15.1.1.4. За призначенням склади ВМ поділяються на базисні й видаткові.

15.1.1.5. Загальна місткість базисних складів ВМ не обмежується і повинна встановлюватися з урахуванням того, що місткість окремого сховища не повинна перевищувати 420 т вибухових матеріалів (нетто) .

15.1.1.6. На поверхневих і напівзаглиблених видаткових складах:

загальна місткість усіх сховищ постійного видаткового складу ВМ не повинна перевищувати ВР-420 т, детонаторів - 300 тис.шт., детонаційного шнура - 400 тис.м; кількість вогнепровідного шнура і засобів його підпалювання - не обмежується. Для підприємств із сезонним завезенням ВМ при їх зберіганні в контейнерах або сховищах загальна місткість постійних видаткових складів може не обмежуватися.

загальна місткість усіх сховищ тимчасового видаткового складу ВМ не повинна перевищувати: ВР-120 т, детонаторів - 150 тис.шт., детонаційного шнура - 200 тис.м, кількість вогнепровідного шнура і засобів його підпалювання не обмежується;

загальна місткість усіх сховищ короточасного видаткового складу ВМ не повинна перевищувати: ВР - за проектом, детонаторів -75 тис.шт., детонаційного шнура - 100 тис.м; кількість вогнепровідного шнура і засобів його підпалювання - не обмежується;

загальна місткість кожного сховища постійних видаткових складів ВМ не повинна перевищувати 120 т, тимчасових - 60 т, короточасних - за проектом; зберігання в контейнерах повинно проводитися на спеціальних відкритих майданчиках. Майданчики для контейнерів з вибуховими матеріалами можуть споруджуватися як на території складів ВМ, так і як самостійні склади з контейнерними майданчиками. Місткість контейнерних майданчиків повинна відповідати встановленій місткості для сховищ складів ВМ.

15.1.1.7. Загальна місткість підземного (поглибленого) видаткового складу і місткість окремих камер (комірок) визначаються проектом. При цьому на вугільних шахтах місткість складу не повинна перевищувати семидобового запасу вибухових речовин і п'ятнадцятидобового запасу засобів ініціювання.

Місткість камери в складах камерного типу не повинна перевищувати 2 т ВР, а у складах коміркового типу в кожній комірці дозволяється зберігати не більше 400 кг ВР.

Гранична місткість окремої роздавальної камери в підземних виробках не повинна перевищувати 2 т ВР і відповідної кількості ЗІ, окремого дільничного пункту зберігання - 1 т видувових речовин і відповідної кількості засобів ініціювання.

15.1.1.8. У науково-дослідних інститутах, лабораторіях і учбових складах вибухові матеріали дозволяється зберігати в сейфах (у кожному не більше 10 кг вибухових речовин або 500 детонаторів і по 300 м детонаційного і вогнепровідного шнурів). Допускається зберігання цих вибухових матеріалів в одному приміщенні, але в різних сейфах. Сейфи повинні розміщуватися на відстані, яка виключає передавання детонації.

15.1.1.9. На підприємствах повинні забезпечуватися умови для випробувань і знищення вибухових матеріалів. З цією метою обладнуються полігони і лабораторії, проекти яких погоджуються з органами Держнаглядохоронпраці і органами внутрішніх справ.

15.1.1.10. При здійсненні на базисному складі операцій з видавання вибухових матеріалів підривникам і приймання від них невикористаних ВР і ЗІ приміщення, в якому проводяться ці операції, повинно знаходитися поблизу в'їзду (входу) на склад, але не ближче 20 м від сховищ вибухових матеріалів, споруджуватися з неспалимих матеріалів і розділятися на дві частини для зберігання ВР і ЗІ суцільною неспалимою цегельною або бетонною стіною (товщиною не менш 25 см). Його необхідно обладнати двома тамбурами для видавання-приймання вибухових речовин і засобів ініціювання.

Крім того, повинні виконуватися такі умови:

загальна кількість матеріалів усіх найменувань у вказаному приміщенні не повинна перевищувати 3 т, у т.ч. детонаторів не більше 10 тис.шт.;

ящики з детонаторами повинні розміщуватися на стелажах біля зовнішньої стіни сховища.

15.1.1.11. У постійних і тимчасових видаткових складах розкупорювання тари і видавання вибухових матеріалів підривникам, а також приймання від них невикористаних ВР і ЗІ слід проводити в окремих приміщеннях, у тамбурах сховищ або в будинку підготовки ВМ. При цьому, для видавання детонаторів необхідно встановлювати стіл із закраїнами, оббитий брезентом по повсті або гумовою пластиною завтовшки не менше 3 мм, і стіл для різання детонаційного і вогнепровідного шнурів. Для усунення небезпечно впливу на електродетонатори зарядів статичної електрики відповідний стіл повинен бути заземлений.

Виготовлення (підготовка) бойків з детонаційного шнура у випадку видавання- приймання вибухових матеріалів на базисному складі повинно проводитися в окремому будинку (приміщенні).

15.1.1.12. У сховищах складів ВМ повинна бути підлога без щілин, рівна, а стіни - побілені або пофарбовані.

Кожне сховище повинно провітрюватися і захищатися від проникання води і снігу. Сховища вибухових матеріалів повинні забезпечуватися припливно-витяжним природним провітрюванням.

Усередині приміщень повинні встановлюватися термометри.

15.1.1.13. Постійні і тимчасові склади ВМ повинні мати два види освітлення - робоче і резервне (аварійне).

15.1.1.14. У сховищах складів ВМ стелажі для ВР і ЗІ і штабелі для вибухових матеріалів повинні бути віддалені від стін щонайменше на 20 см, а від підлоги - щонайменше на 10 см. Ящики, мішки з ВР необхідно розміщувати на настилах. Висота штабеля не повинна перевищувати 2 м. По ширині штабеля можна розміщати не більше двох мішків (ящиків) так, щоб вільно забезпечувався підрахунок місць.

При використанні засобів механізації

вантажно-розвантажувальних операцій дозволяється зберігати ящики і мішки з ВР у пакетах на піддонах, у т.ч. у кроквяних контейнерах до двох ярусів заввишки. Порядок розміщення піддонів і кроквяних контейнерів визначається проектом. При цьому максимальна висота штабелів не повинна перевищувати 2,6 м.

Між штабелями, в т.ч. із кроквяними контейнерами, слід залишати проходи завширшки не менше 1,3 м і стелажми - 1 м.

15.1.1.15. На стелажах ящики, мішки та інші місця з вибуховими матеріалами повинні розміщуватися не більше ніж по два у висоту і в штабелях (кроквяних контейнерах) у відповідності з вимогами стандартів (ТУ). Розкриті місця з вибуховими матеріалами груп В, С і димного порошу повинні розміщуватися тільки в один ряд по висоті. Висота верхніх полиць стелажів для зазначених ВМ не повинна перевищувати 1,7 м і для інших - 2 м. Відстань між кожними двома полицями повинна бути такою, щоб між ящиками (мішками) з вибуховими матеріалами і полицями над ними залишилися зазори не менше 4 см. По ширині полиці забороняється ставити ящики більше ніж у два ряди, а при розміщенні біля стін за відсутності проходу - більше ніж в один ряд.

Головки залізних цвяхів і болтів, що застосовуються для укріплення полиць у сховищах ВМ, необхідно утоплювати повністю.

Дошки полиць стелажів повинні настелятися з проміжками до 3 см. Нижня полиця повинна бути суцільною.

15.1.1.16. Біля камер, стелажів і штабелів на складі ВМ мають бути вивішені таблички із зазначенням:

найменування вибухових речовин і засобів ініціювання, їх кількості, номерів партій, дати виготовлення і гарантійного строку зберігання.

15.1.1.17. Електродетонатори, електрозварювальні трубки і електрозапальники, а також вироби, що їх містять, з ВР на складах і в інших місцях зберігання вибухових матеріалів повинні знаходитися лише в заводській або спеціально призначеній упаковці (тарі).

15.1.1.18. Запальвальні і контрольні трубки виготовляються в приміщенні будинку підготовки вибухових матеріалів, відокремленому від приміщення підготовки ВР капітальною стіною з неспалимих матеріалів або (при спалимих матеріалах) стіною, оштукатуреною і покритою неспалимою фарбою, а у підземних складах - в окремих камерах для виготовлення запальвальних трубок.

Стіл, на якому виготовляються запальвальні і контрольні трубки, при роботі кількох підричників має бути поділений по всій довжині поперечними дерев'яними щитками.

Підлогу приміщень у місцях виготовлення і зберігання запальвальних і контрольних трубок (контрольних відрізків вогнепровідного шнура) необхідно покрити м'якими килимками. Заготовлені запальвальні трубки слід зберігати в сховищах складу ВМ (роздавальній камері) у металевих або дерев'яних, оббитих металевими листами ззовні, ящиках (шафах, касетах і т.п.) з м'якою прокладкою в середині. Ящики повинні закриватися кришками.

15.1.1.19. Температура в сховищах складів і контейнерах з ВР на основі аміачної селітри не повинна перевищувати + 30 град.С.

15.1.1.20. При зберіганні вибухових матеріалів у контейнерах на майданчиках, допускається їх розміщення в два яруси.

15.1.1.21. Для кожного постійного складу ВМ повинен розроблятися план ліквідації аварії, який визначає порядок дій в аварійних ситуаціях. Такі плани для складів (крім підземних) підлягають затвердженню керівником підприємства (шахти, рудника, кар'єру і т. п.) за узгодженням з органами Держнаглядохоронпраці. Для підземних складів ВМ заходи щодо ліквідації можливих аварій повинні включатися до загального плану ліквідації аварії.

15.1.1.22. При ремонті місць зберігання вибухових матеріалів вони повинні звільнятися від ВР, ЗІ, які необхідно тимчасово розміщати в інших сховищах (на майданчиках). Якщо сховище розділено на частини капітальною стіною, то на час ремонту в одній з них допускається зберігання ВМ у другій частині.

15.1.2. Поверхневі і напівзаглиблені постійні склади ВМ

15.1.2.1. Поверхневі постійні склади повинні відповідати таким вимогам:

мати відповідні канали;

дороги і під'їзні шляхи повинні бути чистими і справними;
сховища слід розташовувати так, щоб забезпечувати вільний підхід і під'їзд до кожного з них;

відстань між окремими сховищами, а також між сховищами і різними будинками та спорудами на території складу і поза ними повинна бути не менше встановлених протипожежних розривів;

склади повинні огорожуватися і мати заборонену зону на відстані від огорожі не менше 50 м. Межі забороненої зони і порядок її використання визначаються адміністрацією підприємства за узгодженням з органами внутрішніх справ. На межі забороненої зони встановлюються огорожа і попереджувальні знаки.

15.1.2.2. На території складів дозволяється розташовувати лише такі споруди:

сховища вибухових речовин; сховища засобів ініціювання; майданчик для ВР або ЗІ в контейнерах;

будинки (приміщення) для видавання вибухових матеріалів; допоміжне приміщення (сховище, майданчик); будинок для підготовки вибухових матеріалів;

пункти виготовлення найпростіших гранульованих і водомістких ВР, а також пункти підготовки ВР, заводського виробництва до механізованого зарядження;

лабораторію;

вартові вежі, приміщення для сторожових собак;

вежі (щогли, стовпи) з ліхтарями, прожекторами і т.п.;

сарай для протипожежних засобів;

протипожежні водоймища;

прохідні будинки.

15.1.2.3. За забороненою зоною складу в межах небезпечної зони дозволяється розміщувати тільки:

полігон для випробовувань і знищення вибухових матеріалів, спалювання тари;

караульне приміщення;

адміністративно- побутове приміщення для персоналу, який обслуговує склад;

пункти обслуговування і заправлення засобів механізації; котельні, склади палива;

водопровідні і каналізаційні насосні станції; трансформаторні станції ; убиральні.

Сарай або навіс для зберігання тари допускається розміщувати в межах забороненої зони не ближче 25 м від огорожі складу.

15.1.2.4. Відстань від огорожі до найближчого сховища повинна бути не меншою ніж 40 м.

У гірських місцевостях ця відстань може бути зменшена за узгодженням з органами внутрішніх справ.

Огорожу необхідно виготовляти з колючого дроту, дерева, цегли, каміння, металу. Висота огорожі повинна бути не менше 2 м. По верху огорожі з дерева, цегли, каміння, металу на металеві стрижні висотою щонайменше 0,5 м повинен натягуватися колючий дріт у чотири нитки.

15.1.2.5. На території складу і забороненої зони, навколо них, дерева і чагарники повинні бути вирубані, суха трава, зарості, хмиз та інші легкозаймисті речі зібрані та прибрані.

15.1.2.6. Сховища ВР постійних складів повинні бути обладнані неспалюваними матеріалами. В окремих випадках з дозволу органів Держпожежнагляду допускається влаштування рублених або каркасно- засипних стін сховищ. При влаштуванні каркасно- засипних стін і перегородок дозволяється застосовувати бетон, шлак або тирсу, просочену вапняним молоком, як засипку.

Стіни каркасно- засипних і рублених сховищ вибухових матеріалів і перегородки повинні бути оштукатурені або покриті неспалюючою речовиною.

У місцевостях з сухим кліматом дозволяється зведення глинобитних сховищ, а також сховищ із сирцевої або саманної цегли.

Дахи сховищ повинні бути споруджені з неспалюваних матеріалів або покриті неспалюючою речовиною усередині і ззовні.

Сховище необхідно влаштовувати так, щоб температура повітря в них не могла підніматися вище 30 градусів. Кожне із сховищ повинно мати горищне приміщення (при залізобетонних перекриттях влаштування горищних приміщень необов'язкове).

15.1.2.7. Підлога у сховищах повинна бути дерев'яною, бетонною, асфальтованою або глинобитною. У сховищах для димних порохів підлогу необхідно покривати м'якими матами.

15.1.2.8. У сховищах, призначених для видачі вибухових матеріалів дрібними партіями, необхідно обладнати не менше одного тамбура. Тамбур повинен мати площу 2 x 2 м і споруджуватися з неспалюваних матеріалів. Вхід через тамбур слід обладнати не менше ніж двостулчастими дверима, які відкриваються назовні: одні з них ведуть ззовні в тамбур, другі - з тамбура до сховища. Зовнішні двері повинні бути суцільними, оббитими покрівельною сталлю. Другі двері повинні бути ґратчастими, дерев'яними.

У сховищах, які мають рампи і засоби механізації вантажно- розвантажувальних робіт (електронавантажувачі та ін.), улаштування тамбурів необов'язкове, але одні і другі двері підлягають установленню.

15.1.2.9. Кількість входів до сховища вибухових матеріалів слід визначати, виходячи з розрахунку, щоб максимальна відстань від входу до сховища до найвіддаленішої точки одного

приміщення по проходах була щонайбільше 15 м і при механізації вантажно-розвантажувальних робіт - 25 м.

15.1.2.10. Вікна сховищ необхідно обладнати сталевими ґратами, виготовленими з прутика діаметром щонайменше 15 мм, який підлягає зварюванню в кожному перехресті, з утворенням комірок не більше 150 x 150 мм. Кінці прутиків повинні замуруватися в стіну на глибину щонайменше 80 мм. Ґрати слід покривати світлою фарбою. Шибки вікон, які виходять на сонячний бік, повинні бути матовими або покриватися білою фарбою. Співвідношення світлої поверхні вікон до площі підлоги повинно становити від 1:25 до 1 : 30.

15.1.2.11. У горищних приміщеннях забороняється зберігання будь - яких речей або матеріалів. Вхід на горище необхідно забезпечувати по сходах, встановлених ззовні будинку.

15.1.2.12. Входи до сховища і на горище повинні зачинятися на замок і опломбовуватися або опечатуватися.

15.1.2.13. Освітлення складу ВМ повинно бути таким, щоб підступи до нього і сховищ вибухових матеріалів були освітлені. Освітлення допускається здійснювати по периметру огорожі.

15.1.2.14. Робоче освітлення складу ВМ повинно здійснюватися лампами (світильниками) напругою до 220 В.

Як резервне (аварійне) освітлення для сховищ складу дозволяється застосовувати рудникові акумуляторні світильники або ліхтарі з сухими батареями (при металевих корпусах - у гумових чохлах).

Використовувати ручні переносні лампи, які живляться від електромережі, у всіх приміщеннях складу не дозволяється.

Якщо видавання вибухових матеріалів проводиться тільки у світлі години доби, електроосвітлення сховищ необов'язкове.

15.1.3. Поверхневі і напівзаглиблені тимчасові склади ВМ

15.1.3.1. Сховища тимчасових складів ВМ можуть бути дощаними, глинобитними, земляними і т.п.

Під сховища складів дозволяється пристосовувати невикористані будівлі, сараї, землянки і т.п. приміщення. Ці приміщення повинні провітрюватися і захищатися від попадання в них дощу і снігу. Топки печей, які є у пристосованих для сховищ будинках, повинні бути замурувані.

15.1.3.2. У тимчасових складах:

підлога може бути дерев'яною, бетонною або глинобитною; дерев'яні стіни і дахи повинні покриватися вогнезахисною речовиною;

огорожу дозволяється споруджувати із жердин, дошок і т.п. матеріалів, при чому висота огорожі повинна бути не менше 2 м; влаштування водоймищ необов'язкове; влаштування тамбурів необов'язкове, двері можуть бути одинарними;

робоче освітлення всередині сховищ може здійснюватися рудниковими акумуляторними світильниками або ліхтарями з сухими батареями (при металевих корпусах - у гумових чохлах);

у приміщеннях, що пристосовуються, можуть бути збережені існуючі розміри дверей і вікон; у всьому іншому до тимчасових складів висуваються такі ж вимоги, як і до постійних складів.

15.1.3.3. Тимчасові склади ВМ, які влаштовуються в межах міста (проходка виробок при будівництві метрополітену тощо), можуть розміщуватися у сухих підвалах, що провітрюються, в будинках, які не використовуються, або в спеціально заглиблених до 2,5 м приміщеннях із засипкою по верху щонайменше 2 м, ВР і ЗІ повинні зберігатися у приміщеннях, відокремлених одне від одного і від приміщення підготовки вибухових матеріалів цегляною (бетонною) стіною завтовшки щонайменше 25 см.

15.1.4. Поверхневі і напівзаглиблені короточасні склади ВМ

15.1.4.1. Для проведення робіт короткочасного характеру, зберігання вибухових матеріалів допускається:

у будівлях, які не використовуються, сараях, землянках та ін.;

в залізничних вагонах; на суднах;

на автомобілях, причепах і візках; у палатках, шатрах і печерах;

на майданчиках біля місць проведення підричних робіт.

15.1.4.2. На короткочасних складах ВМ повинні виконуватися вимоги п. 15.1.3.2

цієї інструкції. При цьому, необов'язкові влаштування громовідводу, освітлення, телефонного зв'язку, канами біля огорожі складу і очищення зони навколо складу ВМ від дерев. У всьому іншому повинні бути виконані відповідні вимоги, передбачені цією Інструкцією.

Огорожу короткочасних складів дозволяється робити висотою щонайменше 1,5 м і не ближче 20 м від найближчої стіни сховища. Відстань від огорожі до вартового приміщення повинна бути щонайменше 15 м.

Дерев'яні стіни сховищ короткочасних складів ззовні і зсередини необхідно покривати вапняно-соляним розчином трьома шарами. Дах, стеля і конструкції горючих перекриттів складу повинні бути неспалимими або також покриті вогнезахисною речовиною.

15.1.5. Зберігання вибухових матеріалів на автомобілях, причепах і візках

15.1.5.1. На роботах пересувного характеру (сейсмозвідування, розчищення траси для лісових доріг і т.п.) допускається зберігання вибухових матеріалів на спеціально обладнаних автомобілях, причепах, візках і санях (пересувні склади).

15.1.5.2. Пересувний склад повинен являти собою міцний фургон, встановлений і капітально закріплений на автомобілі, візку, причепі, санях.

Фургон необхідно споруджувати з дюралюмінію або дерева, обшитого ззовні металевими листами і покритого з усіх боків вогнезахисною речовиною.

Такий склад ВМ може бути самохідним або несамохідним.

У передній частині кузова (у правому нижньому кутку) повинен бути розміщений ящик (відсік) для засобів ініціювання з дверима для їх завантаження із зовнішнього боку кузова. Цей ящик (відсік) повинен бути зсередини оббитий м'яким матеріалом (повстю, гумою, поролоном і т. ін.). Конструкція ящика (відсіку) повинна виключати передачу детонації вибуховим речовинам у випадку непередбаченого вибуху найбільшої кількості засобів ініціювання.

15.1.5.3. Навантаження (вивантаження) вибухових речовин треба провадити через двері, розташовані з правого боку фургона. Допускається розташування дверей у задній стінці фургона за умови обладнання сигналізацією, виведеною до кабіни транспортного засобу, яка спрацьовує при відкриванні дверей.

Двері відсіків для ЗІ і ВР повинні бути забезпечені врізними замками і пристосуваннями, які перешкоджають відкриттю їх у випадку виходу із зачіпки замків.

15.1.5.4. Освітлення фургона повинно здійснюватися світильниками, плафон яких встановлюється у верхній передній частині кузова, із зовнішньою електропроводкою, прокладеною у захисному кожусі.

Електричні проводки усередині кузова не допускаються.

15.1.5.5. У кузові пересувного складу повинні бути обладнані вікна з запірними ґратами. Вікно в передній стінці фургона необхідно влаштовувати на рівні заднього вікна кабіни транспортного засобу.

Пересувний несамохідний склад повинен мати пристрій для його приєднання на жорсткій зчипці до транспортного засобу, що здійснює буксирування.

15.1.5.6. При транспортуванні несамохідного складу ВМ маса причепа, який буксирується, не повинна перевищувати половини маси транспортного засобу, який буксирує, або трьох четвертин тягового зусилля тягача.

15.1.6. Майданчик для зберігання вибухових матеріалів 15.1.6.1. При проведенні підривних робіт для охорони об'єктів

від пошкодження льодоходом і паводковими водами допускається короткочасне (не більше місяця) зберігання вибухових матеріалів на спеціальних майданчиках, для проведення масових вибухів, геофізичних і інших разових робіт, строк короткочасного зберігання ВР не повинен перевищувати трьох місяців. ВР необхідно розмішувати на дерев'яному настилі висотою щонайменше 20 см від землі і під навісом або брезентовим покриттям.

15.1.6.2. Строки і порядок тимчасового зберігання ВМ на майданчиках при меліоративному будівництві можуть встановлюватися керівниками будівельних організацій за узгодженнями з органами Держнаглядохоронпраці і внутрішніх справ, але в усіх випадках не повинні перевищувати 2 років при щорічній перереєстрації майданчиків і прийманні їх в експлуатацію.

15.1.6.3. При зберіганні вибухових матеріалів на площадках засоби ініціювання розміщують на окремих майданчиках (у палатках), розташованих на відстані, безпечній за передачею детонації в разі прийняття ЗІ за активний заряд.

15.1.7. Приміщення з сейфами, приміщення-сейфи

15.1.7.1. У наукових і учбових організаціях вибухові матеріали повинні зберігатися в приміщеннях із сейфами або приміщеннях- сейфах. Такі приміщення повинні мати неспалимі стіни і перекриття. У суміжних кімнатах, а також кімнатах, розташованих під і над приміщеннями, призначеними для зберігання ВМ, не повинно бути робочих місць з постійним перебуванням людей. Від сусідніх приміщень ці кімнати слід відгороджувати капітальною стіною з цегли або бетону завтовшки не менше 25 см. Двері до приміщення необхідно виготовляти з матеріалу з межею вогнестійкості щонайменше 45 хв.

Сейф для зберігання засобів ініціювання повинен бути футерований всередині м'яким матеріалом, земляний і розміщений не ближче 2 м від сейфа з ВР.

15.1.8. Підземні і напівзаглиблені склади ВМ

15.1.8.1. Зберігання вибухових матеріалів у підземних умовах повинно здійснюватися в окремо влаштованих виробках- камерах або комірках, які необхідно розташовувати так, щоб вибух ВМ в одній з них не міг викликати детонації в сусідніх.

15.1.8.2. Підземний склад повинен складатися з виробок, які являють собою власне склад, де розташовані камери або комірочки зберігання вибухових матеріалів, а також відвідних виробок і допоміжних камер.

До допоміжних належать камери:

для перевірки електродетонаторів або виготовлення

запалювальних трубок і маркірування детонаторів; для видавання вибухових матеріалів;

для розміщення засобів механізації вантажно-розвантажувальних операцій;

для зберігання касет і сумок;

для розміщення електророзподільних пристроїв і протипожежних засобів. Перелічені камери можуть розташовуватися в тупиках виробок, підвідних до складу.

Підривні, контрольні і вимірювальні прилади і пристрої, а також касети і сумки в підземних поглиблених складах ВМ повинні зберігатися на спеціальних стелажах або в шафах.

15.1.8.3. Кожний склад ВМ необхідно обладнати телефонним зв'язком з підприємством або прямим телефонним виходом на диспетчера.

15.1.8.4. При обладнанні підземних складів ВМ автономною охороною сигналізацією повинен забезпечуватися вивід сигналу на пульт чергового (диспетчера) підприємства.

15.1.8.5. На складах біля вхідних дверей і в камері видачі ВМ повинні встановлюватися телефони.

15.1.9. Вантажно-розвантажувальні майданчики

15.1.9.1. Навантажування і розвантажувальних вибухових матеріалів повинно виконуватися в окремо відведеному і обладнаному у відповідності з проектом огороженому місці (на вантажно-розвантажувальному майданчику), яке охороняється озброєною охороною, і під наглядом спеціально призначеної особи з числа допущених до керівництва або проведення підривних робіт. На майданчик не допускаються особи, які не мають відношення до таких робіт. Керівники підприємства, які здійснюють навантаження чи розвантаження ВМ, забезпечують перерахунок усіх місць з вибуховими матеріалами, що надійшли, на місці вивантаження.

15.1.9.2. Вантажно-розвантажувальний майданчик підприємства повинен відповідати таким вимогам:

огорожуватися колючим дротом на відстані щонайменше 15 м від місця навантаження (вивантаження) транспортних засобів. Висота огорожі повинна становити щонайменше 2 м; освітлюватися в темні години доби стаціонарним електричним освітленням або рудничими акумуляторними світильниками. Рубильники в нормальному виконанні дозволяється розташовувати на відстані не ближче 50 м від місця навантаження або вивантаження вибухових матеріалів;

забезпечуватися необхідними протипожежними засобами;

мати телефонний зв'язок з підприємством, залізничною станцією (пристанню, портом і т.ін.), органом внутрішніх справ і пожежною охороною. Телефон повинен встановлюватися у приміщенні, розташованому не далі як за 50 м від місця навантаження (вивантаження) вибухових матеріалів.

Вантажно-розвантажувальний майданчик повинен бути прийнятий в експлуатацію комісією підприємства за участю представників органів Держнаглядохоронпраці, пожежного нагляду і внутрішніх справ.

15.1.10. Протипожежна охорона постійних складів ВМ

15.1.10.1. Усі склади повинні бути споряджені достатньою кількістю протипожежних засобів (насосів, вогнегасників, бочок з водою, ящиків з піском, драбин і відер).

Кількість і номенклатура протипожежних засобів і їх розташування встановлюються місцевими органами пожежної охорони згідно з обсягом і ступенем вогнестійкості складських приміщень.

Пожежні водойми складів ВМ повинні мати насоси з електроприводом і дистанційним пуском із вартового приміщення.

В окремих випадках, за згодою з місцевими органами Держнаглядохоронпраці і пожежного нагляду, допускається обладнання складів автомотопомпами.

15.1.10.2. Склади повинні бути забезпечені протипожежним водопроводом або водоймищем утепленого типу, із зручним під'їздом до нього. Місцезнаходження пожежних гідрантів та водоймищ повинні бути позначені покажчиками, а у нічний час - освітлені.

15.1.10.3. Всі будівлі, розміщені на території складу, в т.ч. і вартові вежі, обладнуються засобами захисту від блискавки.

15.1.10.4. У кожному складі повинна бути вивішена Інструкція про дотримання вимог пожежної безпеки, а також про порядок користування і утримання протипожежних засобів і заходи на випадок виникнення пожежі.

15.1.10.5. При обладнанні вартового приміщення повинні бути виконані всі протипожежні норми і, крім того, на димових трубах повинні бути встановлені іскрогасні сітки. Забороняється користуватися саморобними електричними нагрівальними приладами.

15.1.10.6. При виникненні пожежі на території складу, його охороною вживаються негайні заходи для гасіння вогню з одночасним викликом пожежної команди і повідомленням завідувачого складом і органів внутрішніх справ. При неможливості запобігання поширенню вогню безпосередньо на складі ВМ всі люди негайно повинні бути виведені на безпечну відстань.

15.1.10.7. Забороняється на території складу розпалювати вогонь і палити, захарашувати підходи та під'їзди до будинків, споруд та засобів пожежогасіння, будувати

тимчасові споруди, складувати будь - які матеріали у протипожежних розривах між будинками та спорудами.

15.1.10.8. На території складу і в сховищах для освітлювальної проводки повинні застосовуватися броньовані кабелі. Допускається застосування кабелів гумових гнучких або у поліхлорвінілової оболонці . Підвішування проводів і кабелів над сховищами забороняється.

15.1.10.9. Нагляд за справним станом пожежного інвентарю, обладнання і за суворим дотриманням встановлених запобіжних заходів повинен здійснюватися завідуючим складом і начальником пожежної охорони підприємства.

15.2. Місця зберігання ВМ (крім ящиків, сейфів, короточасних складів, які розташовані поблизу місць ведення підричних робіт) повинні бути прийняті комісіями, що складаються з представників підприємств- власників, органів внутрішніх справ (міліції, пожежного нагляду), органів Держнаглядохоронпраці. Приймання повинно оформлятися актом, у якому зазначається відповідність місця зберігання технічним проектам на такі об'єкти.

15.3. Для отримання дозволу на зберігання вибухових матеріалів, у тому числі і на відкриття майстерень , керівники підприємств, установ і організацій надсилають до органів внутрішніх справ клопотання, до яких додаються:

свідоцтво органів Держнаглядохоронпраці на експлуатацію місця зберігання ВМ (додаток 28);

паспорт складу вибухових матеріалів (на кожний постійний і тимчасовий стаціонарні склади ВМ) (додаток 29) і акт приймання місця зберігання ВМ в експлуатацію (за відсутності паспорта додаються схема складу і план прилеглої місцевості в радіусі, який відповідає безпечній відстані, розрахованій за ударною повітряною хвилею від найбільшого за місткістю сховища ВМ, а для пересувного складу - зазначається район, який обслуговується складом);

список осіб, що будуть мати доступ до вибухових матеріалів чи охороняти їх (прізвища, імена, по батькові, роки, місця народження та проживання, відомості про попередню трудову діяльність , довідки (висновки) медичних установ (ЛКК), що такі особи за станом здоров'я можуть виконувати вказані роботи);

платіжне доручення (квитанція) про оплату послуг, пов'язаних з видачею дозволу на зберігання вибухових матеріалів.

15.4. Порядок зберігання ВМ у дільничних пунктах, ящиках (сейфах), розташованих поблизу місць ведення підричних робіт, а у наукових і учбових організаціях, у приміщеннях із сейфами і приміщеннях- сейфах - визначається інструкціями, затвердженими керівниками підприємств за узгодженням з органами Держнаглядохоронпраці України.

15.5. У наукових і учбових організаціях виготовлені вибухові матеріали зберігаються в спеціально призначених для цього сейфах. Не допускається спільне (в одному сейфі) зберігання щойно виготовлених вибухових матеріалів з вибуховими речовинами або засобами ініціювання, на які вже є дозвіл Держнаглядохоронпраці України про допуск до застосування.

15.6. На складах ВМ сховища з вибуховими речовинами та засобами ініціювання мають зачинятися на замки і опломбовуватися або опечатуватися. У витратних складах ВМ, де здійснюється цілодобове чергування роздавальників, опломбування або опечатування сховищ може не проводитися.

15.7. Розпаковані ящики, коробки і контейнери з ВМ у місцях зберігання повинні бути закриті кришками або зав'язані.

15.8. У разі припинення робіт, пов'язаних з використанням ВМ, на строк понад шість місяців вибухові матеріали, які залишилися на складі, мають бути вивезені на інший склад вибухових матеріалів.

16. Приймання, відпускання і облік вибухових матеріалів

16.1. Підприємство зобов'язане вести облік надходжень і витрат вибухових матеріалів на складах ВМ у книзі обліку надходжень і витрат вибухових матеріалів (додаток 30), а на складах і в роздавальних камерах, з яких відбувається видавання вибухових матеріалів підричникам і приймання від них решток ВМ, -у книзі видачі і повернення вибухових матеріалів (додаток 31). Книги, які ведуться завідуючими складами і роздавальниками, мають бути пронумеровані, прошнуровані і скріплені печаткою або пломбою органу Держнаглядохоронпраці України.

16.2. У книзі надходжень і витрат вибухових матеріалів їх облік ведеться за кожним найменуванням окремо, а кількість витрачених вибухових матеріалів за кожним найменуванням має бути підрахована і записана в книгу на кінець поточної доби. Записи в книзі робляться лише про ті вибухові матеріали, щодо яких відбулась кількісна зміна за добу.

16.3. У книзі видачі і повернення вибухових матеріалів у кінці поточної доби підраховується, скільки і яких (за найменуваннями) вибухових матеріалів витрачено, і під рискою фіксується їх видаток (відпущені вибухові матеріали з відрахуванням повернених).

У разі проведення масових вибухів допускається видавання вибухових матеріалів безпосередньо на місцях робіт з оформленням в окремому, призначеному для цього,

примірнику такої книги. При цьому дані про витрати ВМ повинні бути у викладеному вище порядку зазначені в основному примірнику книги надходжень і витрат вибухових матеріалів, що знаходиться на складі вибухових матеріалів.

16.4. Доставлені в місця зберігання вибухові матеріали мають бути поміщені в сховища, на майданчики тощо і оприбутковані за відправними заводськими (транспортними) документами або нарядом- накладною чи нарядом- путівкою (додатки 32,33).

16.5. Наряд- накладна служить для відпуску потрібних матеріалів з одного місця зберігання до іншого.

Наряд- накладна повинна виписуватися бухгалтерією підприємства (шахти, рудника, кар'єру і т.п.), у віданні якого перебуває склад, що відпускає вибухові матеріали, у чотирьох примірниках, які підписуються відповідним керівником і головним (старшим) бухгалтером, реєструються у спеціальній книзі бухгалтерії із зазначенням порядкового номера, дати видачі й найменування одержувача.

Наряд- накладна повинна видаватися бухгалтерією одержувачу для пред'явлення на склад разом з дорученням на одержання вибухових матеріалів.

Завідуючий складом (роздавальник), відпустивши вибухові матеріали, один примірник наряду- накладної зобов'язаний зберігати на складі, другий примірник - видати одержувачу як супровідний документ і два примірники з дорученням одержувача передати до бухгалтерії. Один з них залишається при бухгалтерському проведенні для списання вибухових матеріалів зі складу, а другий - з рахунком або авізо підлягає відправленню одержувачу.

Під час передавання вибухових матеріалів з одного складу до іншого, одного і того ж підприємства, наряд- накладна повинна виписуватися в трьох примірниках. Завідуючий складом, відпустивши вибухові матеріали, два примірники зобов'язаний залишити на складі, а один - видати одержувачу як супровідний документ.

При доставці вибухових матеріалів зі складу на склад постачальник, який одержав ВМ, і завідуючий складом (роздавальник), котрий видав вибухові матеріали, зобов'язані розписатися в наряді- накладній про одержання і видачу вибухових матеріалів.

За нарядами- накладними також мають відпускатися вибухові матеріали постачальникам зі складу для перевезення їх до дільничних пунктів зберігання на масові вибухи. У таких випадках наряд- накладна може підписуватися керівником підривних робіт підприємства (шахти, рудника, кар'єру) або начальником цеху (служби) підривних робіт у двох примірниках. Завідуючий складом (роздавальник), відпустивши затребувані вибухові матеріали, один примірник наряду- накладної зобов'язаний зберігати на складі, другий - видати постачальнику як супровідний документ.

16.6. Наряд- путівка на здійснення підривних робіт призначена для відпускання вибухових матеріалів підривникам (майстрам- підривникам).

Наряд- путівка повинна підписуватися начальником дільниці (цеху), на якій проводяться підривні роботи, або його заступником (прорабом, старшим майстром і т.п.)

Після підривних робіт підривник (майстер- підривник), на ім'я якого виписана наряд- путівка, і особа, відповідальна за технічний огляд, яка керувала роботами на зміні, зобов'язані підтвердити своїми підписами в наряді- путівці фактичну витрату вибухових матеріалів за призначенням, наряд- путівку необхідно повернути роздавальнику, завідуючому складом ВМ. Залишки вибухових матеріалів після закінчення робочої зміни з наряд- путівкою повинні бути здані на склад ВМ (роздавальні камери, дільничні пункти зберігання). У виняткових випадках порядок повернення залишків вибухових матеріалів і нарядів- путівок з урахуванням конкретних умов може бути змінений за узгодженням з органами Держнаглядохоронпраці України.

Вибухові матеріали не повинні видаватися підривникам (майстрам- підривникам), які не звітували про витрачання раніше отриманих вибухових матеріалів.

Наряд- путівка є на складі підставою для записування виданих ВМ у книгу обліку і повернення таких матеріалів, а заповнена після закінчення роботи - для списування їх за книгою обліку надходжень і витрат вибухових матеріалів.

16.7. Реєстрація індивідуальних заводських номерів вибухових речовин при видаванні підривникам має здійснюватися в книзі обліку їх видачі і повернення. Електродетонатори і капсулі-детонатори в металевих гільзах допускається маркувати спеціальними пристроями, що означають індекс підприємства і номер підривника, із зазначенням у книзі обліку.

У прибутково- видаткових документах не допускаються записи олівцем, помарки і підчищення записів, а будь - які виправлення повинні проводитися проставленням нових цифр. Кожну поправку необхідно обумовити і ставити підпис особи, яка її внесла.

16.8. На складі ВМ повинні бути зразки підписів осіб, які мають право підписувати наряди- путівки і наряди- накладні на відпуск вибухових матеріалів, а також зразки підписів осіб, котрі мають право підтверджувати їх фактичне витрачання. Зразки підписів повинні бути засвідчені керівником підприємства (шахти, рудника, кар'єру і т.п.). Відпуск вибухових матеріалів за зазначеними документами, підписаними іншими особами, забороняється.

16.9. Порядок обліку вибухових матеріалів у роздавальних камерах повинен бути аналогічним встановленому для складів ВМ.

16.10. У порядку, встановленому наказом керівника підприємства, на базисному складі ВМ допускається здійснення операцій з видавання підривникам (майстрам- підривникам) вибухових матеріалів для проведення підривних робіт і приймання від них лишків вибухових матеріалів.

16.11. Для одержання вибухових матеріалів, які прибувають на залізничну станцію, пристань , інший транспортний пункт, керівник підприємства зобов'язаний направити відповідального за приймання працівника з дорученням у супроводі озброєної охорони.

16.12. Бухгалтерія підприємства повинна вести облік надходжень і втрат вибухових матеріалів на підставі прибутково- видаткових документів, які подаються завідуючим складом ВМ.

16.13. Перевірка правильності обліку, зберігання і наявності таких матеріалів на складах повинна проводитися щомісячно особами, призначеними керівником підприємства (шахти, рудника, кар'єру і т.п.), і періодично - представниками органів Держнаглядохоронпраці України та внутрішніх справ.

При цьому не допускається розпаковування нерозкритих ящиків, мішків, пакетів, коробок і контейнерів при непошкоженості упаковок і цілісності пломб.

16.14. Перевірка кількості електродетонаторів, капсулів- детонаторів, піротехнічних реле, інших засобів ініціювання в розкритих ящиках повинна проводитися в тамбурі сховища, в окремій камері або поза сховищем. При цьому вироби повинні викладатися на столи, які відповідають встановленим вимогам.

16.15. У разі виявлення в ході перевірки нестачі або надлишків вибухових матеріалів про це негайно повідомляються керівники підприємства, а також органи Держнаглядохоронпраці і внутрішніх справ.

17. Організація і порядок охорони складів вибухових матеріалів

17.1. Охорона складів здійснюється для:

забезпечення пропускового режиму, контролю за ввезенням і вивезенням вибухових матеріалів;

своєчасного запобігання нападам на об'єкт, спробам розкрадання, а також для вжиття заходів у разі стихійного лиха.

17.2. Склад постів, їх кількість і дислокація, а також порядок організації охорони стосовно конкретних умов визначаються керівниками підприємств спільно з місцевими органами внутрішніх справ і Службою безпеки України.

17.3. Комплектування особового складу підрозділів воєнізованої охорони складів ВМ здійснюється громадянами не молодше 21- річного віку, які за своїми фізичними і моральними даними спроможні володіти зброєю і забезпечувати охорону таких об'єктів.

17.4. Територія складів має заборонену зону, на межах якої встановлюються покажчики з написами "Заборонена зона", "Прохід заборонений", "Палити заборонено", "Відкритий вогонь заборонений". Відстань між покажчиками в конкретних умовах вирішується керівником підприємства в межах їх видимості.

17.5. На пересіченій місцевості, на підходах (дорогах, стежках), що ведуть до складів вибухових матеріалів, вивішуються попереджувальні знаки, які забороняють прохід (проїзд) сторонніх осіб до цих місць .

17.6. Для збільшення огляду і кращого проглядання постовим ділянок і підступів до складу ВМ із внутрішнього боку огорожі встановлюються вартові вежі. Необхідність обладнання вартових веж, їх кількість і місце розташування в конкретних умовах визначаються за погодженням із органами внутрішніх справ.

17.7. Стрільці охорони повинні мати переговорний зв'язок між собою і вартовими приміщеннями, а вартові вежі мають бути оснащені пультом вмикання освітлення і звуковою сигналізацією. На зимовий час вежі забезпечуються обігрівальними апаратами промислового виготовлення.

17.8. Вартові приміщення повинні знаходитися за межами огорожі складу на відстані щонайменше 50 м, мати надійний радіо або телефонний зв'язок з пожежною охороною, адміністрацією підприємства, установи, організації і місцевими органами внутрішніх справ.

17.9. По периметру огорожі базисного складу встановлюються периметральна сигналізація з виведенням звукових сигналів у вартове приміщення і на вартові вежі. Освітлення складу вибухових матеріалів у нічний час здійснюється таким чином, щоб усі підступи до нього були добре освітлені.

17.10. Охорона базисних та витратних складів ВМ озброюється нарізною вогнепальною зброєю, а в разі потреби виділяються службові собаки. При розробці дислокації постів у обов'язковому порядку передбачається виставлення постів охорони на складах ВМ, контрольно- пропускових пунктах, у місцях відкритого зберігання вибухових матеріалів під накриттям, на майданчиках, залізничних платформах тощо.

17.11. Пропускний режим вводиться на всіх базисних і витратних складах ВМ і складається з таких основних заходів:

встановлення порядку проходу робітників та інших осіб на склад;

встановлення порядку вивозу і виносу вибухових матеріалів з території складу;

обладнання службових приміщень , що забезпечують пропускний режим (вартових приміщень , контрольно- пропускних пунктів).

Відповідальність за правильну організацію і здійснення пропускного режиму несуть керівник підприємства і начальник охорони.

17.12. Вхід робітників, службовців та інших осіб і в'їзд транспорту на територію складу ВМ, а також вихід і зворотний виїзд через встановлені контрольно- пропускні пункти здійснюються лише за перепустками встановленого зразка. Перепустки за строками дії поділяються на постійні, тимчасові й одноразові, а за призначенням - на матеріальні і транспортні (додатки 34, 35, 36, 37) .

17.13. Постійні перепустки видаються робітникам і службовцям, що прийняті на постійну роботу на підприємство за розпорядженням керівника підприємства або його заступника, які підписують перепустку. Постійна перепустка видається особисто власнику перепустки під розписку в спеціальному журналі. У разі звільнення працівника постійна перепустка здається адміністрації підприємства.

17.14. Тимчасові перепустки видаються лише тим, хто працює на складі (сезонним робітникам, особам з іспитовим строком, командировочним і т.п.), на визначений строк. Тимчасова перепустка може видаватися без фотокартки. У цьому разі власник перепустки зобов'язаний на пропускному пункті пред'являти разом з тимчасовою перепусткою паспорт або інший документ, що засвідчує особу.

17.15. Одноразові перепустки для проходу відвідувачів на склад ВМ видаються за розпорядженням керівника підприємства і скріпляються печаткою.

17.16. Оформлення перепусток здійснюється лише при пред'явленні документа, що засвідчує особу (паспорт, посвідчення особи з фотокарткою).

17.17. Матеріальні перепустки видаються на право вивозу (виносу) матеріальних цінностей на підставі наряду- накладної, підписаної керівником підприємства або його заступником. Відібрані на контрольно- пропускних пунктах складів ВМ матеріальні перепустки з позначками на них про вивіз (винос) матеріальних цінностей, які реєструються в книзі, зберігаються протягом року завідувачим складом ВМ, після чого знищуються за актом. Матеріальна перепустка дійсна один раз і тільки в день її видачі. Вивіз (винос) матеріальних цінностей за усним розпорядженням заборонений.

17.18. Транспортні перепустки видаються на транспорт, що обслуговує виробництво. Транспортні перепустки не є підставою для перевезення вибухових матеріалів зі складу. Транспортні засоби сторонніх організацій на територію складів ВМ допускаються за одноразовими транспортними перепустками, що видані підприємствам. Така перепустка одночасно є особистою одноразовою і для водія.

17.19. Вантажники та інші особи, що прямують з машиною, пропускаються на територію складу ВМ і випускаються зі складу за одноразовими перепустками. Оформлення і видача одноразових транспортних перепусток проводиться на підставі розпорядження керівника підприємства або його заступника при пред'явленні подорожнього листа і паспорта (посвідчення). Такі перепустки підписуються керівником підприємства.

17.20. Допуск відвідувачів на склад за одноразовими перепустками здійснюється, як правило, тільки вдень під час перебування там завідувачого складом ВМ.

17.21. Допуск на право розкриття і опечатування складів ВМ видається завідувачому складом ВМ або іншим особам за письмовим розпорядженням керівника підприємства. Допуск випикується працівником спецчастини, підписується керівником підприємства і видається під розписку.

17.22. Допуск на територію складу ВМ осіб, що перевіряють охорону складу, здійснюється впродовж доби в супроводі начальника варту або осіб охорони, яким підпорядкована варта.

17.23. На територію складів ВМ для виконання своїх функцій за посвідченнями допускаються лише працівники міліції, Держнагляд охорони праці України, Служби безпеки України та прокурорсько- слідчі працівники.

17.24. Вартові приміщення для постійних і тимчасових складів ВМ мають бути обладнані для розміщення особового складу охорони, зберігання вогнепальної зброї і боеприпасів, документації варту (охорони) і здійснення пропускного режиму.

Обладнання приміщень , пірамід і ящиків для зберігання вогнепальної зброї і боеприпасів, що призначені для охорони складів ВМ, а також порядок їх зберігання здійснюються згідно з вимогами, встановленими п. 11.5 цієї Інструкції.

У вартових приміщеннях і на контрольно- пропускних пунктах складів ВМ повинні бути зразки всіх чинних перепусток, перелік осіб, які мають право допуску на територію складів ВМ, список адрес і телефони осіб, відповідальних за облік, зберігання і використання вибухових матеріалів, табель постів (для варту), правила пожежної безпеки, книги перевірки несення караульної служби, опис майна, що знаходиться в караульному приміщенні.

Усі зразки чинних перепусток, списки вказаних вище осіб мають бути в рамках під склом, закриті шторкою. Оновлення зразків перепусток здійснюється в міру потреби (зміна керівника підприємства, печатки і т.п.), проте не рідше одного разу на рік.

Вартові приміщення повинні бути обладнані світломаскувальними засобами, мати автономне джерело електричного живлення, перелік дій особового складу охорони в разі надзвичайних подій (пожежі, збройного нападу тощо).

17.25. Захист передбачає комплекс заходів щодо забезпечення охорони вибухових матеріалів у разі розбійного нападу, стихійного лиха, пожежі або іншої непередбаченої обставини, виходячи із реальної наявності сил і засобів, з урахуванням місцевих умов і конкретних обставин. Для кожного конкретного складу розробляється план оборони, який включає коротку характеристику об'єкта, обов'язки залучених нарядів і порядок їх взаємодії. План затверджується начальником органу внутрішніх справ і узгоджується з керівником відповідної господарської організації. Складається план у двох примірниках, один з яких зберігається в черговій частині органу внутрішніх справ, а другий - у підрозділі охорони (у представника адміністрації об'єкта).

17.26. Для відпрацювання взаємодії нарядів при відбитті нападу або інших надзвичайних обставинах на кожному складі ВМ не рідше одного разу на квартал проводяться навчання.

17.27. Дозвіл на в'їзд пожежних підрозділів для гасіння пожежі або відпрацювання оперативних планів (карток) пожежогасіння узгоджується з адміністрацією і відповідними місцевими службами нагляду, що відображається в оперативному плані кожного об'єкта.

18. Перевезення вибухових матеріалів

18.1. Перевезення вибухових матеріалів здійснюється на підставі дозволів, що видаються органами внутрішніх справ відповідно до заяви керівника підприємства, а також копій дозволу на придбання ВМ або, у відповідних випадках, дозволу на право проведення підривних робіт (робіт з ВМ). При цьому без дозволу органів внутрішніх справ здійснюється:

перевезення вибухових речовин, засобів ініціювання, проривних і підривних апаратів централізовано залізничним та водним транспортом із заводів-виготовлювачів на склади ВМ за дозволами на зберігання вибухових матеріалів; з одного складу на інший одного підприємства в межах області (міста) за нарядами-накладними та до місць проведення підривних робіт (використання або випробування ВМ) - за нарядами-путівками.

18.2. Для отримання дозволу на перевезення вибухових матеріалів до органу внутрішніх справ подаються:

клопотання керівників організацій про видачу дозволу на перевезення вибухових матеріалів;

дозвіл органу внутрішніх справ на зберігання вибухових матеріалів;

відомості про осіб, відповідальних за перевезення вибухових матеріалів;

платіжне доручення (квитанція) про оплату послуг, пов'язаних із видачею дозволу на перевезення вибухових матеріалів;

технічні умови або стандарти вибухових матеріалів, що підлягають перевезенню.

18.3. Для отримання дозволу на перевезення в межах України (ввозу і зворотного вивозу) вибухових матеріалів імпортного виробництва разом із вищезазначеними матеріалами до ГУАСМ МВС України подаються:

договір або контракт, що підтверджує доцільність видачі дозволу на перевезення вибухових матеріалів;

висновок Мінпромполітики України про доцільність ввезення в Україну вибухових матеріалів імпортного виробництва (додаток 38);

погодження Держнаглядохоронпраці України на право придбання та використання вибухових матеріалів імпортного виробництва (додаток 39).

При цьому матеріали на придбання та використання вказаних вибухових матеріалів направляються до Держнаглядохоронпраці України після узгодження їх з Мінпромполітики України.

18.4. Маршрут перевезення вибухових матеріалів на весь намічений шлях руху узгоджується з Державною автомобільною інспекцією, на території обслуговування якої знаходиться підприємство - перевізник ВМ, або за місцем реєстрації транспортних засобів, що перевозять ВМ. Орган Державтоінспекції в десятиденний термін з моменту одержання переліку відомостей згідно з додатком 3 Правил безпеки при перевезенні вибухових матеріалів автомобільним транспортом, трьох заповнених бланків маршруту перевезення ВМ (додаток 4 до вказаних Правил) і копії дозволу органу внутрішніх справ на перевезення ВМ направляє підприємству -перевізнику ВМ узгоджений маршрут перевезення у межах наміченого шляху руху у двох примірниках. При перевезенні ВМ з одного складу на інший або до місця проведення підривних робіт у межах однієї області необхідно керуватись вимогами пункту 9.1.3 додатка 1 до Єдиних правил безпеки при підривних роботах (1992 р.) - дозвіл органу внутрішніх справ при цьому не буде потрібен. Термін дії погодженого маршруту перевезення ВМ - не більше 6 місяців.